

วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา

ACADEMIC JOURNAL OF GRADUATE SCHOOL

ISSN 3027- 8686 (print)
ISSN 3027 - 8740 (online)

ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2567
Vol. 2 No. 3 September - December 2024

website <https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs>

โครงการบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

กำหนดเผยแพร่ :

วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา Academic Journal of Graduate school

ISSN 3027-8686 (Print), ISSN 3027-8740 (Online)

มีกำหนดเผยแพร่ปีละ 3 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน)

ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม) และ

ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม)

วัตถุประสงค์ :

เพื่อรวบรวมและเผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัยและนวัตกรรมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณาจารย์ บุคลากร นักวิชาการตลอดจนผู้สนใจทั้งภายในและภายนอกสำหรับการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับชุมชนและสังคม โดยมุ่งเน้นการเผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัยและนวัตกรรมทางด้านสังคมศาสตร์และด้านการศึกษา (การบริหารการศึกษา วิทยาการจัดการเรียนรู้ การศึกษาปฐมวัย การประถมศึกษา หลักสูตรและการสอน วิทยาศาสตร์ศึกษา จิตวิทยาการศึกษา สังคมศึกษา การวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา พลศึกษาและสุขศึกษา เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา อุตสาหกรรมศึกษา การศึกษาพิเศษและสาขาวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษา)

เงื่อนไขการตีพิมพ์ :

บทความที่ส่งมายังวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษาจะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) อย่างน้อยสามท่าน โดยบทความผู้นิพนธ์ภายนอกจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอย่างน้อยสองท่าน ส่วนบทความผู้นิพนธ์ภายในจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร มีความเชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ ทั้งนี้จะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้นิพนธ์บทความและผู้นิพนธ์บทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความเช่นเดียวกัน (Double-Blind Peer Review) และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร ทั้งนี้ บทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างพิจารณาเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้นิพนธ์อื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้นิพนธ์ต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อกองบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ สำหรับทัศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้ เป็นของผู้นิพนธ์แต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง
รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ทรัพย์สิน

อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
รองอธิการบดี ฝ่ายยุทธศาสตร์และการยกระดับ
คุณภาพการศึกษา

บรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ วงศ์ชัยประทุม

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวพร แน่นหนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกกานต์ ลายสนธิ์

กองบรรณาธิการ :

รองศาสตราจารย์ ดร.ชูชาติ พะยอม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
รองศาสตราจารย์ บัญชา ชื่นจิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
รองศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ แก้วพลอย	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
รองศาสตราจารย์ ดร. สนิท ปิ่นสกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รองศาสตราจารย์ ดร. ดำรงฤทธิ์ วิบูลกิจธนากร	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ มณีวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานตยुท ตรีบุญนิธิ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewers)

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความภายใน : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองศาสตราจารย์ บัญชา	ชื่นจิต
รองศาสตราจารย์ ดร.ยุพดี	สินมาก
รองศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ	วัฒนกรสิริ
รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ	ทรัพย์สิน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติศักดิ์	มีเจริญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วาริรัตน์	แย้มประดิษฐ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แก้ว	กระแสด์ไสม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนา	จินดาศรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กานต์	กาญจนพิมาย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรวัส	อินทวิ
อาจารย์ ดร.ณีนันรา	ดีสม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประดิษฐ์	ชื่นบาน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทิญา	มณีโชติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงศักดิ์	มีสิทธิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภธนภุช ยอดสละ	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อลงกต	เพชรศรีสุก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไร	จันทมัตตุการ
อาจารย์ ดร.ศุภชัย	ภักดี
อาจารย์เกษราภรณ์	สุพรรณผ่าย
อาจารย์ ดร.ชัยวิช	ตนตรง
อาจารย์ ดร.กมลรัตน์	วงศ์ถามาศย์
อาจารย์ ดร.ประภาพร	บุญปลอด

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความภายนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.ชูชาติ	พะยอม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์	แก้วพลอย	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
รองศาสตราจารย์ประยงค์	ฐิติชานนท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวัฒน์	บันลือ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพร	ทับทิมศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรธิดา	ประสาร	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี	ถุงแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันชาติ	ชาญวิจิตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลธิชา	โรจนแสง	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนทร	ชัยปายาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา	บุญเสมอ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร	วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรพล	พิมพ์พา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
อาจารย์ ดร.วิลาวัลย์	दानสิริสุข	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ดร.วาริสา	ดวงใจ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3

กองเลขานุการวารสาร :

เลขานุการ : นางณัฏฐ์นัน ทนดี
ผู้ช่วยเลขานุการ : นายชัยยศ อุไรล้ำ/นางธนินท์ธร ทองแก่น
ศิลปกรรม : นายทศพล คำชู/นายชุตติพร ไวรวัจนกุล/นางชนชนก พันธุ์สนิท
ฝ่ายประชาสัมพันธ์ : นางภัทรารัตน์ ชิตชอบ

สำนักงาน :

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา
โครงการบัณฑิตศึกษา อาคาร 28 ชั้น 1
186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000
โทรศัพท์/โทรสาร 044-710000, 094-5694453 / 044-514694
<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs>
E-mail : graduate_journal@srnu.ac.th
ISSN 3027-8686 (Print), ISSN 3027-8740 (Online)

บทบรรณาธิการ (Editorial)

วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา เป็นวารสารทางวิชาการที่มุ่งเน้นการรวบรวม เผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัยและนวัตกรรมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณาจารย์ บุคลากร นักวิชาการตลอดจนผู้สนใจ ทั้งภายในและภายนอกสำหรับการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับชุมชนและสังคม โดยมุ่งเน้นการเผยแพร่บทความ วิชาการ บทความวิจัยและนวัตกรรมทางด้านสังคมศาสตร์และด้านการศึกษา (การบริหารการศึกษา วิทยาการ การจัดการเรียนรู้ การศึกษาปฐมวัย การประถมศึกษา หลักสูตรและการสอน วิทยาศาสตร์ศึกษา จิตวิทยา การศึกษา สังคมศึกษา การวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา พลศึกษาและสุขศึกษา เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา อุตสาหกรรมศึกษา การศึกษาพิเศษและสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษา) โดย ดำเนินการภายใต้เกณฑ์คุณภาพการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของวารสารตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2564 และศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index : TCI) ในการ ดำเนินการ ซึ่งทางกองบรรณาธิการได้ใช้รูปแบบการนำเสนอบทความพร้อมกับข้อเสนอแนะสำหรับผู้มีหน้าที่มี คุณภาพและมาตรฐานที่เข้มข้นเช่นเดียวกันทุกฉบับตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนา คุณภาพวารสารและยกระดับขึ้นสู่ฐานข้อมูลสากล โดยทางวารสารได้มีการดำเนินการขอหมายเลข สหวิทยากรสารสนเทศดิจิทัล หรือตัวระบุวัตถุดิจิทัล (ดีโอไอ) (Digital Object Identifier : DOI) สำหรับทุก บทความที่เผยแพร่ในวารสาร เริ่มตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 นี้เป็นต้นไป ทั้งนี้ ช่องทางการนำส่งบทความเพื่อ พิจารณาเผยแพร่นั้น สามารถนำส่งบทความออนไลน์ได้ที่ <https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs> ซึ่งเป็นระบบการบริหารงานวารสารออนไลน์ด้วยงานระบบ ThaiJo2.0 โดยบทความในวารสารฉบับนี้มีผู้พิมพ์ มาจากหลากหลายหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก ซึ่งผลงานทางวิชาการดังกล่าวทางกองบรรณาธิการได้ จัดส่งไปให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) จำนวน 3 ท่าน พิจารณาแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ของบทความก่อนการเผยแพร่ทางวิชาการที่มาจากหลากหลายหน่วยงานของ แต่ละสาขาเป็นผู้พิจารณาเพื่อความสมบูรณ์ของบทความ และมอบให้ผู้พิมพ์นำบทความไปปรับปรุงแก้ไขเป็น การเรียบร้อยแล้วก่อนการตีพิมพ์ตามกติกาและรูปแบบการตีพิมพ์เผยแพร่

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้จะเป็นเวทีทาง วิชาการ ที่จะกระตุ้นความคิดและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของนักวิจัย นักวิชาการและผู้อ่านทุกท่าน และ ขอขอบคุนคณาจารย์ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปทุกท่านที่ให้ความสนใจร่วมส่งบทความเผยแพร่ใน วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา และขอขอบคุนกองบรรณาธิการ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและ ตรวจสอบบทความทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

อาจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ วงศ์ชัยประทุม

บรรณาธิการ

สารบัญ (Content)

หน้า
(Page)

กองบรรณาธิการ (Editorial Board)

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewers)

บทบรรณาธิการ (Editorial)

CONCEPTUAL FRAMEWORKS AND THE EXPANSIVE SCOPE OF POLITICAL SCIENCE

Sanya Kenaphoom and Wanchai Suktam

1

ศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสาย
เขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์
จังหวัดสุรินทร์

*ยโสธารา ศิริภาพระภากร, นิรัช เรืองแสน, ปาณจิตร สุกุมาลัย, จำนงค์ จันทร์เขียวและ
สุรียา คลังฤทธิ์*

10

การวิเคราะห์เครื่องมือทางรัฐศาสตร์

วันชัย สุขตาม และสัญญา เคนาภูมิ

29

แนวทางการบริหารการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ

กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษา
พิเศษ

อัญชลี พลศักดิ์ และ นิพนธ์ วรรณเวช

40

การรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏสุรินทร์

จันทิมา บุโพธิ์ พ้าวดี สีสิตดา และ กนกพร สุขสง

55

ภาคผนวก (Appendix)

71

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา

73

หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์เพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ
บัณฑิตศึกษา

74

สารบัญ (Content)

หน้า
(Page)

จริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน	83
แบบฟอร์มการส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา	86
ใบตอบรับการเป็นสมาชิกวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา	86

CONCEPTUAL FRAMEWORKS AND THE EXPANSIVE SCOPE OF POLITICAL SCIENCE

Sanya Kenaphoom¹ and Wanchai Suktam²

¹Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

E-mail: zumsa_17@hotmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9833-4759>

²Faculty of Humanities and Social Sciences, Surindra Rajabhat University, Thailand.

E-mail : wanchai2526@srru.ac.th, <https://orcid.org/0000-0002-0696-1377>

*Corresponding Author; e-mail: wanchai2526@srru.ac.th

Received 31 August 2024

Revised 10 September 2024

Accepted 15 October 2024

Abstract

The conceptual frameworks and broad scope of political science are examined in this paper, along with the fundamental theories, techniques, and strategies that support the study of politics in all of its forms. We examine the interdisciplinary nature of political science and its implications for comprehending governance, power dynamics, social change, and policy-making processes by drawing on insights from normative political theory, comparative politics, international relations, public policy analysis, political methodology, political economy, and political sociology. By analyzing diverse conceptual frameworks and methodological techniques, we aim to enhance our comprehension of intricate political phenomena in diverse settings, areas, and eras. Political scientists can address urgent societal issues, support evidence-based policymaking, and advance the field's body of knowledge by utilizing interdisciplinary perspectives and analytical tools. In the end, this essay emphasizes the value of conceptual frameworks and the broad field of political science in enhancing our comprehension of politics and governance and encouraging civic engagement and democratic government.

Keywords : Conceptual Frameworks, Expansive Scope, Political Science

Introduction

The historical development and continuing evolution of political science as a field of study are fundamental to the study of conceptual frameworks and the discipline's broad

scope. Drawing on ideas from philosophy, history, economics, sociology, and other social sciences, political science became a recognized academic field in the 19th century (Heywood, 2013). To study political phenomena and comprehend the intricacies of governance, power relations, and societal change, political scientists have evolved a variety of theoretical stances and methodological techniques over time. The multifaceted and dynamic nature of politics, which involves a broad range of actors, institutions, behaviors, and outcomes, is reflected in its interdisciplinary nature.

Comprehending conceptual frameworks and the broad field of political science is crucial for knowledge advancement and tackling urgent societal issues. Scholars gain insights into the complexities of political phenomena and their implications for governance, policy-making, and social change by examining various theoretical perspectives and methodological approaches (Lijphart, 2012). With this thorough understanding, scholars can address complex societal issues like inequality, conflict, and environmental degradation with nuanced analyses, empirical support, and well-thought-out policy recommendations. Furthermore, through interacting with a range of viewpoints and approaches, political scientists support interdisciplinary discussion and cooperation, which promotes creativity and the exchange of ideas between academic fields.

Furthermore, political science's broad scope and study of conceptual frameworks have applications for democratic governance and citizenship. Critical thinking abilities and a thorough comprehension of political institutions, procedures, and ideologies are necessary for informed citizenship (Heywood, 2013). Students and practitioners of political science gain analytical abilities, learn to assess opposing viewpoints and become skilled at negotiating the complexities of the political landscape through interaction with various conceptual lenses and methodological tools. This ultimately improves democratic governance and fosters civic engagement by empowering people to make informed decisions, engage meaningfully in democratic processes, and contribute to public discourse on significant political issues.

This paper aims to further the current political science discourse by offering a thorough examination of the various theoretical frameworks and methodological techniques that form the foundation of the field. The goal of the paper is to increase our comprehension of the intricacies of politics and governance in modern society by delving into the broad field of political science. To analyze political phenomena and address urgent societal challenges, it draws on insights from philosophy, history, sociology, economics, and other disciplines, attempting to shed light on the interdisciplinary nature of political science. The purpose of

this analysis is to promote critical thinking, informed citizenship, and interdisciplinary cooperation through this examination, ultimately advancing knowledge and advancing democratic governance and civic engagement.

Conceptual Frameworks and the Expansive Scope of Political Science

The conceptual framework of “Conceptual Frameworks and the Expansive Scope of Political Science” entails investigating the breadth and depth of the field's scope in addition to scrutinizing the fundamental theories, methodologies, and approaches that support political science. This framework comprises a methodical examination of multiple conceptual lenses that are used to study political phenomena, such as but not restricted to:

1. Normative Political Theory:

Investigating the principles and values that guide political action and governance, such as justice, equality, and liberty, and exploring their implications for political institutions and decision-making processes.

A fundamental component of political science is normative political theory, which focuses on the values and tenets that guide political action and governance (Heywood, 2013). To comprehend the philosophical underpinnings of ideas like justice, equality, liberty, and fairness as well as their practical implications for political institutions and decision-making processes, this subfield of political theory looks at these ideas. Normative political theorists examine various ideas of what constitutes a good society and the moral precepts that ought to direct political action through critical analysis and discussion. Scholars hope to create moral standards and ethical frameworks for assessing political institutions, policies, and practices by looking into these normative principles.

Understanding and assessing political institutions and systems is significantly impacted by the study of normative political theory. Scholars can learn about the moral responsibilities of political actors as well as the ethical aspects of political life by looking at the principles of justice, equality, and liberty (Rawls, 1971). A framework for evaluating the legitimacy of political authority, the allocation of opportunities and resources, and the defense of individual liberties and rights is offered by normative political theory. In addition, it makes it possible for academics to evaluate and assess the political structures and procedures that are currently in place, pointing out injustices, disparities, and human rights breaches.

Normative political theory is also essential for guiding discussions about political reform and public policy. Scholars contribute to discussions on procedural fairness, distributive

justice, and social justice by clarifying the concepts of justice, equality, and liberty (Rawls, 1971). The distribution of resources, the use of political power, and the defense of rights in a fair and democratic society are all topics that normative political theorists tackle. Their opinions are taken into consideration when crafting legislative arguments, advocacy campaigns, and policy recommendations that support social and political change. In the end, studying normative political theory helps us better grasp the moral underpinnings of politics and offers direction for advancing the values of liberty, equality, and justice in political action.

2. Comparative Politics:

Examining similarities and differences in political systems, institutions, behaviors, and outcomes across different countries and regions to identify patterns, trends, and causal mechanisms that contribute to our understanding of politics and governance.

A key area of political science is comparative politics, which is the methodical study of political structures, behaviors, systems, and results in various nations and areas (Heywood, 2013). To obtain insight into the elements that influence politics and governance, this area of political science compares and contrasts electoral systems, party systems, governance structures, and policymaking procedures. A variety of methodological techniques are used in comparative politics to examine patterns, trends, and causal mechanisms underlying political phenomena. These techniques include statistical analysis, case studies, and cross-national surveys.

Finding patterns and trends in political behavior and outcomes across a range of contexts is one of the main goals of comparative politics (Lijphart, 2012). Scholars can identify recurrent patterns of political development, including democratization, authoritarianism, and hybrid regimes, by comparing political systems and institutions. By using comparative analysis, scholars can pinpoint the causal processes that lead to political stability and change, offering important new perspectives on the workings of governance and politics. Furthermore, comparative politics helps researchers create theories and hypotheses to forecast future trends and explain variations in political phenomena.

By promoting international learning and knowledge exchange, comparative politics also advances political science knowledge (Hague & Harrop, 2013). Scholars can learn from effective models of governance, novel policies, and democratic practices by analyzing political systems and their results in various nations and regions. By highlighting areas for improvement and identifying best practices, comparative analysis provides information for evidence-based policymaking and democratic reform initiatives. Additionally, because researchers in

comparative politics incorporate knowledge from multiple disciplines to examine political phenomena and their wider societal ramifications, it promotes interdisciplinary collaboration and cross-cultural understanding.

3. International Relations:

Analyzing interactions between states, non-state actors, and international organizations to understand the dynamics of global politics, including conflict, cooperation, diplomacy, and globalization.

Political science's important field of international relations examines how states, non-state actors, and international organizations interact to comprehend the dynamics of world politics (Baylis, Smith, & Owens, 2017). Global governance, human rights, international security, and conflict resolution are just a few of the many topics covered by this multidisciplinary field. The behavior of states and other actors in the international system, as well as the variables that influence their interactions, are studied by international relations scholars using a variety of theoretical frameworks and methodological techniques.

Understanding the causes and effects of conflict and cooperation among states is one of the main concerns of international relations (Waltz, 1979). Scholars attempt to determine the causes of wars, regional conflicts, and other violent acts by examining patterns of interstate conflict. Researchers can create theories and hypotheses to explain differences in conflict behavior and forecast future conflicts by comparing and contrasting conflict dynamics. In addition, the study of international cooperation looks into diplomatic channels, peaceful conflict resolution strategies, and state collaboration in the face of common threats like pandemics, terrorism, and climate change.

The study of international relations also looks at how non-state actors, such as terrorist organizations, NGOs, multinational companies, and international organizations, shape world politics (Keohane & Nye, 1977). These players have a growing impact on international affairs, influencing global governance frameworks, policy outcomes, and decision-making processes. Academics examine the methods and approaches non-state actors use to further their goals and objectives, as well as how they interact with other international players and states. By comprehending the incentives and capacities of non-state actors, researchers advance our knowledge of modern international politics and the difficulties associated with governing in a globalized society.

4. Public Policy Analysis:

Studying the formulation, implementation, and evaluation of public policies to address societal challenges, such as healthcare, education, environmental sustainability, and economic development.

A crucial component of political science is public policy analysis, which entails researching the creation, application, and assessment of public policies meant to address societal issues (Dunn, 2017). This field studies how governments formulate policies, define issues, and create plans of action to accomplish goals in fields like economic development, healthcare, education, and environmental sustainability. To evaluate the efficacy, efficiency, and equity of public policies and programs, public policy analysts use a variety of methodological techniques, such as policy analysis, program evaluation, cost-benefit analysis, and stakeholder analysis.

Understanding the policy-making process and identifying the variables influencing policy outcomes are two important goals of public policy analysis (Weimer & Vining, 2017). Academics investigate how bureaucratic agencies, public opinion, interest groups, and political institutions influence the formulation and execution of public policy. Through an examination of the dynamics among policymakers, stakeholders, and the wider political landscape, scholars can acquire a deeper understanding of the obstacles and possibilities associated with administration in a democratic nation. Additionally, the study of public policy analysis looks at how evidence-based policymaking influences decision-making procedures and enhances policy results.

Effective policy solutions to handle complicated societal issues are also developed with the help of public policy analysis (Bardach & Patashnik, 2015). Scholars evaluate current policies and programs to find opportunities for innovation, reform, and improvement. Researchers can identify best practices, draw lessons for policy design and implementation, and learn from policy experiences in various nations and regions through comparative policy analysis. In addition, public policy analysis encourages communication and cooperation between researchers, practitioners, and policymakers, enabling the sharing of knowledge and skills to tackle urgent policy concerns and advance social and economic advancement.

5. Political Methodology:

Employing quantitative and qualitative research methods, including statistical analysis, surveys, experiments, case studies, and content analysis, to generate empirical evidence, test hypotheses, and develop theories in political science.

A fundamental component of political science is political methodology, which includes the application of quantitative and qualitative research techniques to produce empirical data, evaluate theories, and test hypotheses (King, Keohane, & Verba, 1994). This field gives academics the instruments and methods required to carry out in-depth investigations and methodically evaluate political phenomena. To study intricate political processes, behaviors, and results, political methodologists use a broad range of methodological techniques, such as statistical analysis, surveys, experiments, case studies, and content analysis.

Applying rigorous research methods to analyze political phenomena and provide empirical answers is one of political methodology's main goals (Brady & Collier, 2010). Patterns, relationships, and trends in political behavior and outcomes are found through the collection and analysis of numerical data using quantitative methods, such as statistical analysis and survey research. Through in-depth examination of textual or visual data, qualitative approaches—like case studies and content analysis—explore the meanings, interpretations, and contexts of political phenomena. Political methodologists can improve the validity and reliability of their findings, triangulate evidence, and develop a more thorough understanding of political phenomena by utilizing both quantitative and qualitative approaches.

In political science, political methodology is also essential to the development of theories and the testing of hypotheses (Gerring, 2012). Researchers in a variety of political science subfields, such as comparative politics, international relations, public policy, and political behavior, use empirical data to assess current theories, generate new hypotheses, and improve conceptual frameworks. Scholars advance theoretical discussions and add to the body of knowledge in political science by verifying hypotheses with empirical data. Furthermore, political methodology strengthens the validity and robustness of theoretical explanations by allowing researchers to evaluate how well theories apply and generalize across various contexts, populations, and historical periods.

6. Political Economy:

Investigating the interplay between politics and economics, including the distribution of resources, power dynamics, and the impact of economic policies on political outcomes and societal welfare.

Examining the relationship between politics and economics, political economy is an important branch of political science that focuses on how political decisions influence economic results and vice versa (Gilpin, 2001). This multidisciplinary field studies how power is distributed, how economic policies affect political outcomes, and how well society is doing overall. Political economists study economic phenomena in a political context using a variety of theoretical frameworks and methodological techniques, illuminating the intricate relationships between actors, institutions, and economic structures.

Understanding how political institutions and processes affect economic decision-making and policy outcomes is one of political economy's main goals (Stiglitz, 2000). Researchers look into how governments, interest groups, and multinational companies use their influence to affect trade, monetary policy, taxation, and other economic policies. Political economists evaluate the effects of economic policies on various social groups, such as the wealthy, the middle class, and the poor, by looking at the distributional effects of those policies. Furthermore, political economy investigates how political elements like electoral politics, campaign finance, and lobbying affect economic inequality, social mobility, and resource access.

Analysis of international economic relations and globalization benefits from the application of political economy as well (Cohen, 2008). Researchers look at how the distribution of power and wealth between states and within societies is impacted by globalization, technological advancement, and financial integration. Political economists evaluate the winners and losers of economic globalization and its consequences for national sovereignty, social cohesion, and democratic governance by examining the dynamics of global capitalism, multinational corporations, and international financial institutions. Political economy also looks into how foreign investment, development assistance, and trade agreements affect patterns of global inequality and the course of economic development.

7. Political Sociology:

Exploring the role of social structures, identities, and institutions in shaping political behavior, attitudes, and outcomes, and examining processes of social change, mobilization, and resistance.

A crucial branch of political science called political sociology studies how institutions, identities, and social structures interact to influence political behavior, attitudes, and results (Cox & Mudde, 2020). This multidisciplinary field examines the intricate relationships that exist between people, organizations, and institutions in society by drawing on knowledge from sociology, political science, and other social sciences. Political sociologists study how social structures and identities are shaped by political processes and institutions, as well as how social factors like class, race, gender, and ethnicity affect political participation, preferences, and power dynamics.

Understanding the connection between social structures and political behavior is one of political sociology's main goals (Mann, 1993). Researchers look at how social class, occupation, income, and education affect people's political attitudes, convictions, and voting patterns. Political sociologists determine the mechanisms of social influence, political socialization, and collective action by examining patterns of political participation and mobilization across various social groups. Political sociology also looks at how people's social identities and group affiliations affect how they view political issues, politicians, and political parties, as well as how they feel about the government and political institutions.

Additionally, political sociology studies social change, resistance, and mobilization processes (Tilly, 1999). Academics examine how perceived injustices, disparities, and grievances within society give rise to social movements, protests, and collective action. Political sociologists analyze the dynamics of social mobilization and protest movements to determine what elements—such as organizational strength, political opportunities, framing techniques, and leadership—move to succeed or fail. In addition, political sociology studies how social institutions such as the media, the state, and civil society shape social change patterns and political contestation, and how social movements influence political agendas, policies, and power dynamics.

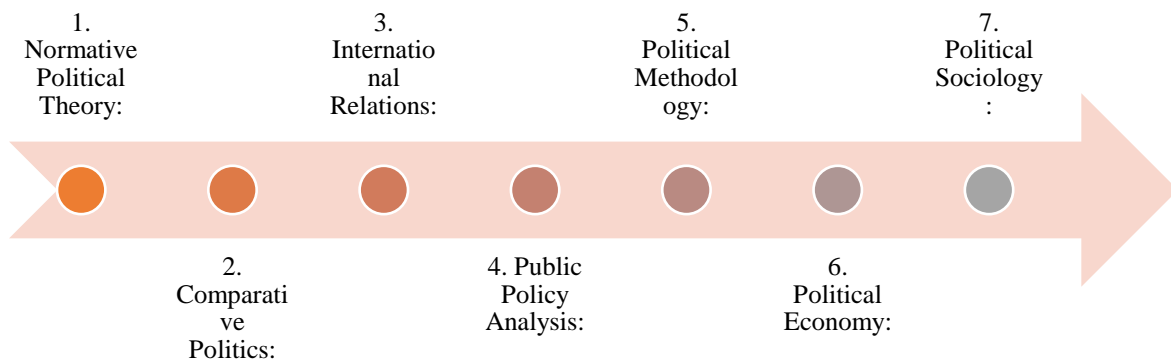

Figure 1 Conceptual Frameworks and the Expansive Scope of Political Science

Conclusion

In conclusion, political science's broad focus and conceptual frameworks provide the groundwork for comprehending the complexity of modern society's politics and governance. Political scientists can analyze and interpret political phenomena in a variety of contexts, locations, and eras by utilizing a range of theoretical stances, methodological techniques, and interdisciplinary insights. With this all-encompassing approach, academics can address urgent societal issues, contribute to the field's advancement of knowledge, and inform evidence-based policy-making. Additionally, the study of conceptual frameworks and the broad scope of political science deepen our understanding of governance, power dynamics, social change, and democratic governance, which in turn supports civic engagement and the pursuit of a more just and equitable society by promoting critical thinking, informed citizenship, and interdisciplinary collaboration.

References

Bardach, E., & Patashnik, E. M. (2015). **A practical guide for policy analysis: The eightfold path to more effective problem-solving (5th ed.)**. CQ Press.

Baylis, J., Smith, S., & Owens, P. (2017). **The globalization of world politics: An introduction to international relations (7th ed.)**. Oxford University Press.

Brady, H. E., & Collier, D. (Eds.). (2010). **Rethinking social inquiry : Diverse tools, shared standards**. Rowman & Littlefield.

- Cohen, B. J. (2008). **International political economy : An intellectual history**. Princeton University Press.
- Cox, R. H., & Mudde, C. (Eds.). (2020). **Political sociology**. Oxford University Press.
- Dunn, W. N. (2017). **Public policy analysis : An introduction (6th ed.)**. Routledge.
- Gerring, J. (2012). **Social science methodology : A unified framework (2nd ed.)**. Cambridge University Press.
- Gilpin, R. (2001). **Global political economy: Understanding the international economic order**. Princeton University Press.
- Hague, R., & Harrop, M. (2013). **Comparative government and politics : An introduction (9th ed.)**. Palgrave Macmillan.
- Heywood, A. (2013). **Politics (4th ed.)**. Palgrave Macmillan.
- Keohane, R. O., & Nye, J. S. (1977). **Power and interdependence : World politics in transition**. Little, Brown.
- King, G., Keohane, R. O., & Verba, S. (1994). **Designing social inquiry: Scientific inference in qualitative research**. Princeton University Press.
- Lijphart, A. (2012). **Patterns of democracy : Government forms and performance in thirty-six countries**. Yale University Press.
- Lijphart, A. (2012). **Patterns of democracy: Government forms and performance in thirty-six countries**. Yale University Press.
- Mann, M. (1993). **The sources of social power : Volume 2, the rise of classes and nation-states, 1760-1914**. Cambridge University Press.
- Rawls, J. (1971). **A theory of justice**. Harvard University Press.
- Stiglitz, J. E. (2000). Economics and politics in the era of globalization. **American Economic Review**, 90(2), 1-12.
- Tilly, C. (1999). **Durable inequality**. University of California Press.
- Waltz, K. N. (1979). **Theory of international politics**. McGraw-Hill.
- Weimer, D. L., & Vining, A. R. (2017). **Policy analysis : Concepts and practice (6th ed.)**. Routledge.

ศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสาย
เขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนเมืองสุรินทร์
อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

STUDY THE CONDITIONS AND GUIDELINES FOR LEARNING ABOUT THE SANDONTA
TRADITION. THAI ETHNIC GROUP OF KHMER DESCENT TO PROMOTE LOCAL CULTURE OF
STUDENTS OF MUANG SURIN SCHOOL MUEANG SURIN DISTRICT SURIN PROVINCE

ยโสธรรา ศิริภาพระภากร,¹ นิรัช เรืองแสน,² ปาณจิตร สุกุมาลย์³

จำนงค์ จันทร์เขียว,⁴ สุรียา คลังฤทธิ์⁵

¹นักศึกษาคณะครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตขอนแก่น / Email: dr.yasotharar@gmail.com

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น

³อาจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น

⁴ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาควิชานาฏศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
Email: Jamnong_tokta@hotmail.com

⁵นักวิชาการอิสระ บ้านศาลาสამคคี ตำบลบ้านขบ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ 32150
Email: dr.yasotharar@gmail.com

วันที่รับบทความ 25 กันยายน 2567

วันแก้ไขบทความ 2 ตุลาคม 2567

วันที่ตอบรับบทความ 10 ตุลาคม 2567

บทคัดย่อ (Abstract)

ศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประชากร จำนวน 100 คน กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 80 คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 คน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์แนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา สถิติที่

ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test (Dependent)

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบัน การจัดการเรียนรู้ สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการเกี่ยวกับการให้ความรู้แนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านประสิทธิผล ประสิทธิภาพ และ ผลกระทบ พบว่า ผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 0.45 เมื่อพิจารณา พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อประเพณีแซนโฌนตา 0.56 ความรู้เกี่ยวกับประเพณีแซนโฌนตาของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ด้านประสิทธิผลมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก การจัดการเรียนรู้ฯ ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน 0.75

คำสำคัญ : ศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้, ประเพณีแซนโฌนตา, นักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน, จังหวัดสุรินทร์

Abstract

Study the conditions and guidelines for organizing learning about the Sandonta tradition. Thai ethnic group of Khmer descent To promote local culture of students of Muang Surin School Mueang Surin District Surin Province The objectives of this research are (1) to study the conditions and guidelines for organizing learning about the Sandonta tradition; Thai ethnic group of Khmer descent To promote local culture of students of Muang Surin School Mueang Surin District Surin Province Group of important informants: population: 100 people; sample group of 5th grade students: 80 people; key informants: 11 people; expert group: 5 people. The research instrument is a questionnaire. Interview form for guidelines for developing a learning management model for the Sandonta tradition. Statistics used to analyze data include frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and t-test (Dependent) values.

The research results found that Current condition of learning management Desired conditions and needs regarding the provision of knowledge and guidelines for organizing learning about the Sandonta tradition. Overall, the average level of opinions was at a low level, namely effectiveness, efficiency, and impact. It was found that the overall evaluation results were at a high level in all aspects. In terms of efficiency, the average value was at the level of 0.45. When considering, it was found that the item with the highest average value Students have a good attitude towards the Sandonta tradition. 0.56 Students' knowledge about the Sandonta tradition has increased. In terms of effectiveness, the average level was

at a high level. Learning management Positively affects the desired characteristics of students 0.75

Keywords : study of conditions and approaches to learning management, Sandonta tradition, students at Ban Dong Man School, Surin Province

บทนำ (Introduction)

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการ ถ่ายทอด ความรู้การฝึกการอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้า ทางวิชาการ การ สร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคม การให้บุคคลเรียนรู้ อย่าง ต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2547) การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคน ไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการ ดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หลักคิดเรื่องการศึกษาตามพระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัวที่ทรงพระราชทานไปยังเจ้าพระยา พระเสด็จสุเรนทราธิบดี (ม.ร.ว. เปีย มาลากุล) เพื่อสร้าง ความเป็นพลเมืองดีว่า การมีบุคลิกภาพ ความเป็นสุภาพบุรุษและมีคุณธรรมจริยธรรม มี ความสำคัญ สำหรับการเป็นพลเมืองของชาวยุคนั้น ยิ่งกว่าการเป็นคนที่มีความรู้วิชาการ โดยขาดการ มี บุคลิกภาพและคุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม ซึ่งต่อมาได้รับการกำหนดให้เป็นสาระสำคัญของการจัด การศึกษามาโดยตลอด โดยยกให้เป็นเรื่องนี้เป็นรายวิชาหนึ่งในหมวดสังคมศึกษา (ศักดิ์ชัย นิรัฐทวี, 2548)

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคนไทย ประกอบด้วย 1. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ 2. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน 3. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ 4. ใฝ่หา ความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้ง ทางตรง และทางอ้อม 5. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทย 6. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ 7. เข้าใจเรียนรู้การเป็น ประชาธิปไตย 8. มีระเบียบ วินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อย รู้จักการเคารพผู้ใหญ่ 9. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ 10. รู้จัก ดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง 11. มีความเข้มแข็งทางร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่อ อำนาจฝ่ายต่ำ 12. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

ดังปรากฏชัดของ หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิต ระบบการเมืองการปกครองใน สังคมปัจจุบันการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นลักษณะและ ความสำคัญ การ เป็นพลเมืองดี ความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรมค่านิยม ความเชื่อ ปลูกฝังค่านิยมด้านประ ชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นลัทธิหน้าที่ เสรีภาพการดำเนิน ชีวิตอยู่อย่างสันติสุขในสังคมไทยและ สังคมโลก ซึ่งมีเป้าประสงค์ ผู้เรียนมีความเป็นพลเมืองดีมีจิตสาธารณะ และสามารถอยู่รวมในสังคมได้อย่างมี ความสุขและผู้เรียนมีความรัก ภาควงใจ และห่วงหาอาทรของตนเอง กับทั้งผู้เรียนนำความรู้ด้านภูมิปัญญา และวัฒนธรรมไทย ตลอดจนแนวคิดตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ให้เกิดประโยชน์ หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม มาตรฐาน ส 2.1 เขาใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี มีค่านิยมที่ดีงาม และธำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลก

อย่างสันติสุข มาตรฐาน ส.2.2 เข้าใจระบบการเมืองการปกครองในสังคมปัจจุบัน ยึดมั่น ศรัทธา และดำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

จากการศึกษาในพื้นที่ในประเทศไทยมีกลุ่มชนหลายกลุ่มที่อยู่ร่วมกันโดยแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรม จะเห็นได้ในเรื่องของวิถีชีวิต (Folkway) ประกอบด้วยประเพณีต่างๆ ภาษา การแต่งกาย อาหารการกิน และความเชื่อทางศาสนาหรือลัทธิที่มีลักษณะเฉพาะ วัฒนธรรมสามารถใช้เป็นตัวกำหนดในการแบ่งกลุ่มชาติพันธุ์ใหญ่ๆ โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่มากที่สุดในประเทศไทย (ประทีป แซร์รัมย์, 2535) กลุ่มชาติพันธุ์ไทยเชื้อสายเขมรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนใต้ อาศัยอยู่มากในจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งทั้ง 3 จังหวัดนี้ มีพื้นที่บางส่วนติดต่อกับชายแดนกับประเทศกัมพูชา การดำเนินชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์นี้มีการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษา เป็นลักษณะเฉพาะกลุ่มของตนเองโดยเฉพาะในด้านความเชื่อ อำนาจดวงวิญญาณของบรรพบุรุษ และอำนาจเหนือธรรมชาติการให้คุณและโทษ ในเรื่องของไสยศาสตร์ เครื่องรางของขลัง พิธีกรรมตามความเชื่อของกลุ่มชาวไทยเชื้อสายเขมร มีวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และพิธีกรรมจนกลายเป็นอัตลักษณ์และความโดดเด่นของกลุ่มชนและมีการผสมผสานกับฐานคติในด้านต่างๆ ที่เป็นระบบโครงสร้างทางความเชื่อ และสังคม ภายใต้อัตลักษณ์ของประเพณีวิถีแบบกลุ่มชาวไทยเชื้อสายเขมร อันเป็นฐานคติแบบพื้นบ้านที่มีการผสมผสานในเรื่องวิญญาณอำนาจเหนือธรรมชาติ และมีรูปแบบลักษณะ พิธีกรรม ขั้นตอน องค์ประกอบ ระบบโครงสร้างเฉพาะแถบอีสานใต้ด้วยที่ได้รับการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ

เขตอีสานทางตอนใต้ยังมีความเชื่อและให้ความสำคัญในพิธีกรรมที่มีต่อการบูชาดวงวิญญาณของบรรพบุรุษในรอบปี จะให้ความสำคัญมากถือเป็นพิธีกรรมสื่อสารระหว่างคนเป็นกับคนตายและได้ปฏิบัติตามจากรุ่นสู่รุ่นกระทั่งเกิดเป็นอัตลักษณ์ด้านประเพณีและได้สืบทอดจนถึงปัจจุบันในอาณาเขตพื้นที่นี้มีระบบแบบแผน ที่น่าสนใจ และปรากฏคำสอน ของอาณาเขตพื้นที่อีสานตอนใต้ที่มีความเชื่ออย่างไรพิธีกรรมเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร และน่าจะเกิดประโยชน์ในมิติด้านต่างๆ ที่เกิดจากฐานคติด้านพิธีกรรมนี้ (คณะกรรมการกองตำรา มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2527)

ประเพณีโขนตา¹ ของชาวไทยเชื้อสายเขมรในจังหวัดสุรินทร์ ยังคงมีการปฏิบัติสืบทอดกันมาจวบจนมาถึงปัจจุบันนี้ ได้รับอิทธิพลจากคติความเชื่อในเรื่องการบูชาเทพเจ้าและการบูชาบรรพบุรุษของศาสนาพราหมณ์ ได้รับอิทธิพลจากความเชื่อเรื่องการบูชาตามคติทางพระพุทธศาสนา และได้รับคติความเชื่อโบราณที่เกี่ยวกับอำนาจการให้คุณและโทษของผีบรรพบุรุษและสิ่งเหนือธรรมชาติต่างๆ ที่มีอำนาจเหนือธรรมชาติ ในคติความเชื่อของชาวไทยเชื้อสายเขมรเมื่อถึงช่วงเทศกาลสารทเดือนสิบ การประกอบพิธีวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10 เพื่ออุทิศส่วนบุญให้ผีบรรพบุรุษจะออกมาจากยมโลกได้ 15 วัน ในการประกอบพิธีสารทของชาวสุรินทร์นั้น มีระยะเวลาการทำบุญ 2 ช่วง ดังนี้ (1) ช่วงสารทเล็ก (เบณต์ตุง)² ประกอบพิธี วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10 (2) ช่วงสารทใหญ่ นับไปอีก 14 วัน นับจากนับจาก วันแรม 1 ค่ำ เดือน 10 ถึง วันแรม 15 ค่ำ เดือน 10 เป็นวัน

¹ขนตา โขนตา เป็นภาษา (คัมภีร์สุรินทร์) ขน แปลว่า เช่น สรรวง,สังเว,บวงสรวง. โขนตา แปลว่า บรรพบุรุษ ดวงวิญญาณ, ขนตา โขนตา จึงหมายถึง การทำพิธีบูชา โดยการเช่นสรวง,สังเว แก่ดวงวิญญาณบรรพบุรุษนั่นเอง

²เบณต์ตุง เป็นภาษาเขมร (คัมภีร์สุรินทร์) หมายถึง วันสารทเล็ก.เบณต์ แปลว่า สารท, วันสารท. ตุง แปลว่า เล็ก

สารทใหญ่ (เบณท์ทม)³ นอกจากจะเป็นการทำบุญเพื่ออุทิศส่วนบุญให้บรรพบุรุษแล้ว ยังเป็นการแสดงออกถึงความกตัญญูทวดที่ต่อผู้มีพระคุณ ความรักความอบอุ่นของสมาชิกในครอบครัวเครือญาติ จนถึงการสร้างความสามัคคีของคนในชุมชนด้วย ก็สามารถมองเห็นช่องทางที่จะขยายประโยชน์ออกไปได้กว้างขวาง คือ เมื่อผู้ล่วงไปแล้วเคยสร้างคุณงามความดีไว้มากจนเป็นที่ประจักษ์แก่สังคม สังคมก็จะช่วยกันยกย่องเชิดชูคุณงามความดีนั้นของเขา การกระทำอย่างนั้นนับว่าเป็นผลดีแก่สังคม (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), 2540) ในการที่จะดำรงรักษาสังคมนั้นให้มั่นคงเป็นปึกแผ่น ทำให้สังคมมีความสงบสุขมีความรักสามัคคีรักษา ช่วยเหลือเกื้อกูลกันเอื้อเฟื้อต่อกัน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวดที่ 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2542) การจัดการเรียนรู้เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ แต่ละกิจกรรมต้องส่งเสริมการพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ในมาตรา 23 การจัดการเรียนรู้ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการ การจัดการเรียนรู้ศาสตร์ทุกสาขาวิชาในทุก ระดับชั้น ต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เจริญงอกงามหรือพัฒนาไปทั้ง 3 ด้านพร้อมๆ กัน คือ ทั้งด้านความรู้ความคิด หรือพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านความรู้สึกรหรือจิตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะปฏิบัติ หรือทักษะพิสัย (Psychomotor) โดยด้านความรู้ความคิดหรือพุทธิพิสัย มุ่งเน้นพัฒนาด้านสติปัญญาความคิด หรือพัฒนาสมองของผู้เรียนส่วนที่เป็นองค์ความรู้กลุ่มสาระสังคมศึกษาด้านความรู้สึกร หรือจิตพิสัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เจริญงอกงามด้านจิตใจและความรู้สึกร ได้แก่ ความสนใจ (Interest) ความซาบซึ้ง (Appreciation) ค่านิยม และความเชื่อ (Values and Beliefs) และเจตคติ (Attitudes) ในส่วนที่เป็นเจตคติสำหรับการจัดการเรียนรู้ คือ การสอนให้นักเรียนมีเจตคติ การจัดการเรียนรู้วิชาหน้าที่พลเมืองวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม สำหรับด้านทักษะปฏิบัติหรือทักษะพิสัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติในส่วน เป็นทักษะกระบวนการเรียนรู้ด้านประเมินแผนภูมิแกนกลางกลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เช่น การคิด การกระทำ ความประพฤติและการปฏิบัติตาม (ประวิทย์ ชู ศิลป์, เจตคติทางวิทยาศาสตร์, 2546) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการได้มีการยึดหยุ่นให้สถานศึกษาจัดหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ วัฒนธรรมนิยม ประเพณี ทรัพยากรธรรมชาติ เศรษฐกิจ สังคมประวัติศาสตร์ของชุมชนทั้งนี้เพื่อให้คนในแต่ละชุมชนได้ เห็นคุณค่าของถิ่นกำเนิดและนำไปสู่ความภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2555)

ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษา ศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเมินแผนภูมิแกนกลางกลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน),

³ เบณท์ทม.เป็นภาษาเขมร (คัมภีร์สุรินทร์) หมายถึงวันสารทใหญ่,สารทใหญ่. เบณท์ แปลว่า สารท,วันสารท.ทม แปลว่า ใหญ่

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 : 12-14) สภาพของนักเรียน โรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีการสืบสานประเพณีท้องถิ่นในโรงเรียน และมีการจัดกิจกรรมประเพณีบูชาบรรพบุรุษของนักเรียน แต่ไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำประโยชน์และคุณค่าของประเพณีท้องถิ่นมาปรับใช้ได้เท่าที่ควรจะเป็น ทั้งนี้ยังพบปัญหาในเรื่องคู่มือการสอนยังไม่มีจัดการให้เป็นรูปแบบที่ใช้ในการสอน บรรยายเท่าที่ควร จึงอาจเป็นสาเหตุหลักของการศึกษาในสถานศึกษา และอาจเป็นปัญหาในระยะยาวได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีชนโขนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ว่ามีปัญหาในการ จัดการเรียนการสอนอย่างไร และมีแนวทางการพัฒนาการรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประเพณีชนโขนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมรอย่างไร และการจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนสามารถ ส่งผลให้นักเรียนมีจิตสำนึกต่อและตระหนักรู้ในมรดกภูมิปัญญาของท้องถิ่น และสามารถนำองค์ความรู้มาพัฒนาในด้านต่างๆ และมีผลประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

คำถามวิจัย

สภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีชนโขนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีชนโขนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

วิจัยมุ่งศึกษาแนวคิดทฤษฎี การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประเพณีชนโขนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมรเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จากหนังสือตำรา วิชาการ บทความ การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประเพณีชนโขนตากลุ่มชาวไทยเชื้อสายเขมร

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการสำรวจสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ประเพณีชนโขนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 คือ (1) โรงเรียนบ้านดงมัน ตำบลคอคอด อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 23 คน (2) โรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 55 คน (3) โรงเรียนบ้านตะตังไถง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 22 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 คือ (1) โรงเรียนบ้านดงมัน ตำบลคอโค อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ (2) โรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ (3) โรงเรียนบ้านตะตังโอง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 80 คน เลือกโดยใช้การเทียบตารางของ Krejcie & Morgan

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 3 โรงเรียน จำนวน 3 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ 3 โรงเรียน จำนวน 3 คน หัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา 3 โรงเรียน จำนวน 3 ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 11 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม เสนอแก่ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการจัดการเรียนรู้สังคมศึกษาและด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (IOC)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ประเพณีชนโขนตากลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมรเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุรินทร์
2. ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประเพณีชนโขนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมรเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุรินทร์
3. ได้วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยการทดลองใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้ประเพณีชนโขนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุรินทร์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย ดังนี้

Input →	Process →	Output→	Outcome
ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง สภาพปัญหาและแนวทางการ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประเพณีชนโขนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุรินทร์	ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประเพณีชนโขนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุรินทร์	ตัวแปรต้น : การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประเพณีชนโขนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุรินทร์ ตัวแปรตาม : ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประเพณีชนโขนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุรินทร์	รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประเพณีชนโขนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุรินทร์

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย ศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวิธีการ ระยะเวลาที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุรินทร์ โดยการวิจัยในระบายนี้นำเนินการโดยการวิจัยแบบผสมระหว่างการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods) ระยะเวลาที่ 1

1. **คำถามการวิจัย** สภาพและแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ เป็นอย่างไร

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ เป็นอย่างไร

3. ลักษณะข้อมูลพื้นฐาน ที่ศึกษาวิเคราะห์

3.1 ข้อมูลเชิงนโยบายการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

3.2 ข้อมูลสภาพและแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

4. แหล่งข้อมูลสภาพและแนวทางในการพัฒนารูปแบบ

4.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย ที่สอดคล้องกับการศึกษา ศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักเรียนโรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

4.2 ศึกษาสภาพปัญหาการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่

5. ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง / ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากร ที่ใช้ในการสำรวจสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 คือ (1) โรงเรียนบ้านดง

มัน ตำบลคอโค อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 23 คน (2) โรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 55 คน (3) โรงเรียนบ้านตะตังไถง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 22 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 คือ (1) โรงเรียนบ้านดงมัน ตำบลคอโค อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 23 คน (2) โรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 55 คน (3) โรงเรียนบ้านตะตังไถง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 22 คน รวมทั้งสิ้น 80 คน เลือกโดยใช้การเทียบตารางของ Krejcie & Morgan

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 3 โรงเรียน จำนวน 3 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ 3 โรงเรียน จำนวน 3 คน หัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา 3 โรงเรียน จำนวน 3 ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ 3 โรงเรียน จำนวน 11 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

6. เครื่องและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์สภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีดังนี้

1. แบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

2. แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

แบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาโดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

แบบสอบถามได้จากการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วพัฒนาเป็นแบบสอบถาม เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยแบบสอบถาม เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งเป็นคำถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ที่เป็นแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. สร้างแบบสอบถาม โดยศึกษาหลักการแนวคิด และทฤษฎีจากเอกสาร บทความผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นที่เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
  2. นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามในเบื้องต้น
  3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ตามเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ของแบบสอบถามจำนวน 5 คน จากนั้นนำร่างแบบสอบถามที่ผ่านมา ตรวจสอบแก้ไข ของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วมาวิเคราะห์ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of Item Objective Congruence : IOC) จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขโดยการกำหนดค่าคะแนน ดังนี้ +1 แทน มีความเห็นว่ามี ความสอดคล้องสัมพันธ์ 0 แทน ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องสัมพันธ์ -1 แทน มีความเห็นว่ามีไม่สอดคล้องสัมพันธ์ หลังจากนั้นใช้วิธีการคำนวณหาค่า IOC ของแต่ละข้อคำถาม ได้ IOC ตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป
  4. นำแบบสอบถามที่ได้มาไปปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ 5 โรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ที่ไม่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)
  5. นำเสนอแบบสอบถามมาปรับปรุงแล้วเสนอมหาวิทยาลัยที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาจัดพิมพ์และนำไปใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป
- แบบสัมภาษณ์** ผู้วิจัยสร้างแบบพัฒนาโดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้
1. ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับการสร้างแบบสัมภาษณ์สภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
  2. สร้างแบบสัมภาษณ์ สภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
  3. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปให้ที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ รวมถึงภาษาที่ใช้
  4. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้และนำมาหาค่าดัชนี สอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ (index of Item Objective Congruence : IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้
  5. นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขในรายละเอียดของภาษาตามข้อเสนอแนะผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปสัมภาษณ์กลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 10 คน

ผลการวิจัย (Research Results)

การวิจัยเรื่อง ศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีการดำเนินงานวิจัยแบ่งออกเป็น ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนเมืองสุรินทร์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

ผลการวิจัยระยะที่ 1

1. ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ ประเพณีแซนโฌนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ดังแสดงในตารางที่ 3 - 5 ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพจากกลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 3

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามอายุและโรงเรียน (n = 80)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	28	35.0
หญิง	52	65.0
รวม	80	100
2. โรงเรียน		
โรงเรียนบ้านดงมัน	20	25.0
โรงเรียนเมืองสุรินทร์	44	55.0
โรงเรียนบ้านตะตังไถ่	16	20.0
รวม	80	100

จากตารางที่ 3 พบว่าสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศหญิงจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 65 เป็นเพศชายจำนวน 28 คิดเป็นร้อยละ 35 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหม่มาจากโรงเรียนเมืองสุรินทร์ จำนวน 44 รูป คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมาจากโรงเรียนบ้านดงมันจำนวน 20 รูป คิดเป็นร้อยละ 25.0 โรงเรียนบ้านตะตังไถ่ จำนวน 16 รูป คิดเป็นร้อยละ 20.0

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 คน ที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1

ตารางที่ 2 สรุปสภาพการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีดังนี้

ข้อที่	สภาพการจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น			ลำดับ
		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	
1	ด้านหลักการ	2.44	0.78	น้อย	(1)
2	ด้านวัตถุประสงค์	2.42	0.87	น้อย	(2)
3	ด้านเนื้อหา	2.35	0.85	น้อย	(3)
4	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	2.15	0.80	น้อย	(5)
5	ด้านการวัดและประเมินผล	2.33	0.73	น้อย	(4)
รวม		2.34	0.81	น้อย	-

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับสภาพการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.34$ S.D. = 0.81) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านหลักการซึ่งอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.44$ S.D. = 0.78) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x} = 2.15$ S.D. = 0.80)

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ รายข้อ มีรายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ (รายข้อ)

สภาพปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านหลักการ				
1.1 นักเรียนได้เรียนรู้แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประเพณีแซนโฌนตา	2.58	0.78	ปานกลาง	1

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สภาพปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1.2 นักเรียนเข้าใจหลักการที่สำคัญของประเพณีแซนโฌนตา	2.23	0.83	น้อย	3
1.3 นักเรียนเข้าใจความหมายและองค์ประกอบของประเพณีแซนโฌนตา	2.53	0.75	ปานกลาง	2
รวม	2.44	0.78	น้อย	(1)
2. ด้านวัตถุประสงค์				
2.1 ในการเรียนการสอน มีการเสริมสร้างความรู้เรื่องประเพณีแซนโฌนตา	2.30	0.96	น้อย	2
2.2 นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้จากการเข้าร่วมประเพณีแซนโฌนตา	2.45	0.87	น้อย	3
2.3 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อประเพณีแซนโฌนตา	2.50	0.78	ปานกลาง	1
รวม	2.42	0.87	น้อย	(2)
3. ด้านเนื้อหา				
3.1 มีการสอนเสริมเรื่องประเพณีแซนโฌนตา	2.55	0.81	ปานกลาง	1
3.2 มีการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตาโดยนำเนื้อหาทางวัฒนธรรมอื่นๆเข้ามาสอดแทรก	2.25	0.86	น้อย	2
3.3 มีการทำแบบทดสอบต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับประเพณีแซนโฌนตา	2.25	0.86	น้อย	3
รวม	2.35	0.85	น้อย	(3)
4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน				
4.1 มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา	2.08	0.85	น้อย	2
4.2 มีการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตาอย่างเป็นขั้นตอน	2.23	0.76	น้อย	1
4.3 มีการประยุกต์ใช้หลักธรรมเพื่อเป็นขั้นตอนในการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา	2.15	0.80	น้อย	3
รวม	2.15	0.80	น้อย	(5)
5. ด้านการวัดและประเมินผล				
5.1 มีการวัดความรู้เรื่องประเพณีแซนโฌนตา	2.15	0.76	น้อย	1

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สภาพปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
5.2 มีการประเมินทักษะเกี่ยวกับการเข้าร่วมประเพณี แซนโฌนตา	2.35	0.70	น้อย	2
5.3 นักเรียนเคยได้รับการประเมินเจตคติเรื่อง ประเพณีแซนโฌนตา	2.33	0.73	น้อย	3
รวม	2.28	0.73	น้อย	(4)
รวมทั้งหมด	2.34	0.81	น้อย	

จากตารางที่ 5 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา กลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยเชื้อสายเขมร เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.43$ S.D. = 0.81) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 1.1 นักเรียนได้เรียนรู้แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประเพณีแซนโฌนตา ($\bar{x} = 2.58$ S.D. = 0.78) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อ 4.1 มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตา ($\bar{x} = 2.08$ S.D. = 0.85)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า การจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตาในกลุ่มนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอเมืองสุรินทร์ มีความคิดเห็นในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ที่ 2.34 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.81 โดยด้านหลักการมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 2.44 และด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดที่ 2.15 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนยังขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีนี้ในหลายๆ ด้านการวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารและครู พบว่าการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตาควรมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ และการประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการ นอกจากนี้ ควรมีการประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและหลายมิติ เพื่อให้สามารถปรับปรุงการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม การพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ประเพณีแซนโฌนตาควรประกอบด้วย หลักการและปรัชญาของหลักสูตร วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการสอน การวัดและประเมินผล ทรัพยากรการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง โดยใช้กลยุทธ์การสอนที่เหมาะสม เช่น การเรียนรู้แบบโครงการ การเรียนรู้เชิงปฏิบัติ การเรียนรู้แบบบูรณาการ การเรียนรู้ผ่านสื่อการสอนแบบร่วมมือ และการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสนใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกระบวนการเรียนรู้ และเสริมสร้างความเข้าใจและความรักในวัฒนธรรมท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน

อภิปรายผล (Research Discussion)

ผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า การจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตาในกลุ่มนักเรียนโรงเรียนบ้านดงมัน อำเภอมืองสุรินทร์ มีความคิดเห็นในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ที่ 2.34 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.81 โดยด้านหลักการมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 2.44 และด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดที่ 2.15 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนยังขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีนี้ในหลายๆ ด้านการวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารและครู พบว่าการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตาควรมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ และการประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการ นอกจากนี้ ควรมีการประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและหลายมิติ เพื่อให้สามารถปรับปรุงการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Collaborative Learning) ของ Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Smith, K. A. ที่เน้นการทำงานร่วมกันระหว่างนักเรียน ครู และชุมชนในการเรียนรู้ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้นี้มากขึ้น (Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Smith, K. A. (1998) นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอนยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และสร้างความสนใจให้กับนักเรียน (Means, B., Toyama, Y., Murphy, R., Bakia, M., & Jones, K. (2009). การพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ประเพณีแซนโฎนตาควรประกอบด้วย หลักการและปรัชญาของหลักสูตร วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการสอน การวัดและประเมินผล ทรัพยากรการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง โดยใช้กลยุทธ์การสอนที่เหมาะสม เช่น การเรียนรู้แบบโครงการ การเรียนรู้เชิงปฏิบัติ การเรียนรู้แบบบูรณาการ การเรียนรู้ผ่านสื่อ การสอนแบบร่วมมือ และการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสนใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกระบวนการเรียนรู้ และเสริมสร้างความเข้าใจและความรักในวัฒนธรรมท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน (Bransford, J. D., Brown, A. L., & Cocking, R. R. (Eds.). (2000).

เอกสารอ้างอิง (References)

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2555). “ความคิดเห็นเรื่องวิถีการเรียนรู้ของคนไทย”. *เอกสารประกอบการประชุมระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับวิถีการเรียนรู้ของคนไทย*, (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ) (อัดสำเนา)
- คณะกรรมการกองตำรา มหามกุฏราชวิทยาลัย. (2527). *พระธัมมปัทมฐกถาแปลภาค 6*. พิมพ์ครั้งที่ 10, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประวิทย์ ชูศิลป์. (2546, ตุลาคม-ธันวาคม). “เจตคติทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Attitude) กับจุดมุ่งหมายของการสอนวิทยาศาสตร์”. *วารสาร สสวท*. 27(107).
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2540). *ชีวิตหนึ่งเท่านั้นสร้างความดีได้นันต์*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิพุทธธรรม.

- ศักดิ์ชัย นิรัฐทวี. (2548). รายงานการวิจัยการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองดี.
กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2542). ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 116 ตอนที่ 74 ก วันที่ 19
สิงหาคม 2542 หน้าที่ 7.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2547). (องค์การมหาชน). พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : สำนักงานรับรอง
มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์การมหาชน.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Smith, K. A. (1998). "Cooperative Learning Returns to
College : What Evidence is There that it Works?". **Change : The Magazine of
Higher Learning**, 30(4) : 26-35.
- Means, B., Toyama, Y., Murphy, R., Bakia, M., & Jones, K. (2009). **Evaluation of Evidence-
Based Practices in Online Learning : A Meta-Analysis and Review of Online
Learning Studies**. Washington, DC : U.S. Department of Education.
- Bransford, J. D., Brown, A. L., & Cocking, R. R. (Eds.). (2000). **How People Learn: Brain, Mind,
Experience, and School : Expanded Edition**. Washington, DC : National Academy
Press.
- Dewey, J. (1938). **Experience and Education**. New York : Macmillan.

การวิเคราะห์เครื่องมือทางรัฐศาสตร์ ANALYSIS OF POLITICAL SCIENCE TOOLS

วันชัย สุขตาม¹ และสัญญา เคนาภูมิ²

¹ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ Faculty of Humanities and Social Sciences, Surindra Rajabhat University, Thailand.

E-mail : wanchai2526@sru.ac.th, <https://orcid.org/0000-0002-0696-1377>

*Corresponding Author; e-mail: wanchai2526@sru.ac.th

² มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

E-mail: zumsa_17@hotmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9833-4759>

วันที่รับบทความ 25 ตุลาคม 2567

วันแก้ไขบทความ 10 พฤศจิกายน 2567

วันที่รับบทความ 22 พฤศจิกายน 2567

บทคัดย่อ (Abstract)

นักรัฐศาสตร์ใช้แนวทางและกลยุทธ์ที่หลากหลายเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางการเมือง ด้วยความช่วยเหลือจากแหล่งข้อมูลเหล่านี้ นักวิชาการสามารถรวบรวมข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง นำทฤษฎีมาทดสอบ และสร้างข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกระบวนการและระบบทางการเมือง นักวิจัยสามารถจัดการกับปัญหาสังคมที่ยากลำบาก มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเชิงนโยบาย และส่งเสริมวัตถุประสงค์ของความยุติธรรมทางสังคมและการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยใช้เครื่องมือทางรัฐศาสตร์ ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการวิเคราะห์เครื่องมือทางรัฐศาสตร์ การศึกษาครั้งนี้ดำเนินการตามรากฐานด้านระเบียบวิธีของรัฐศาสตร์โดยนำเสนอการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับกรอบทางทฤษฎีและเครื่องมือด้านระเบียบวิธีของระเบียบวินัย พร้อมด้วยวิธีการประเมินข้อดีและข้อเสียอย่างละเอียด โดยการให้ข้อมูลเชิงลึกสำหรับการอภิปรายอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดและทิศทางในอนาคตในสาขานี้ ผลการวิจัยพบว่าเครื่องมือทางรัฐศาสตร์ประกอบด้วย (1) การได้มาซึ่งอำนาจทางการเมือง (Acquiring Power) (2) การใช้อำนาจทางการเมือง (Government Power Using) (3) กระบวนการกล่อมเกลางานสังคม (Socialization Process) และ (4) ผลกระทบทางการเมืองปกครอง (Impact of Politics and Government)

คำสำคัญ : เครื่องมือทางรัฐศาสตร์, อำนาจทางการเมือง, กระบวนการกล่อมเกลางานสังคม, ผลกระทบทางการเมืองปกครอง

Abstract

A wide range of approaches and strategies are employed by political scientists as tools for their analysis and comprehension of political phenomena. With the aid of these resources, scholars can collect factual data, put theories to the test, and create insights into political processes and systems. Researchers can address difficult societal issues, contribute to policy decisions, and further the objectives of social justice and democratic governance by using political science tools. Thus, the purpose of this study is to analyze political science tools. This study follows the methodological foundations of political science by offering an in-depth analysis of the theoretical framework and methodological tools of the discipline. Along with a detailed evaluation of the pros and cons. by providing insights for the ongoing discussion on best practices and future directions in this field. The findings found that; Political science tools include; (1) Acquiring power tools, (2) Government power-using tools, (3) the Socialization process, and (4) the Impact of politics and government.

Keywords: Tools of Political Science, Administrative Power, Socialization Process, Effects of Political Governance

บทนำ (Introduction)

รัฐศาสตร์มีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจและวิเคราะห์พลวัตของระบบการเมือง สถาบัน และพฤติกรรม ซึ่งเป็นพื้นฐานของการทำงานของสังคม จากการศึกษา รัฐศาสตร์ นักวิชาการจะได้รับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับหลักการ กระบวนการ และสถาบันที่หล่อหลอมการปกครอง การกำหนดนโยบาย และพฤติกรรมทางการเมือง (Heywood, 2013) รัฐศาสตร์ให้กรอบทางทฤษฎี วิธีการเชิงประจักษ์ และเครื่องมือวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบปรากฏการณ์ทางการเมืองที่หลากหลาย รวมถึงประชาธิปไตย เผด็จการ การปกครอง นโยบายสาธารณะ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นอกจากนี้ รัฐศาสตร์ยังมีส่วนช่วยในการเป็นพลเมืองที่ได้รับความรู้โดยการเตรียมบุคคลให้มีความรู้และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ที่จำเป็นในการมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง มีส่วนร่วมในประเด็นสาธารณะ และให้รัฐบาลรับผิดชอบ (Dryzek, 2006) ด้วยการชี้แจงความซับซ้อนของชีวิตทางการเมือง รัฐศาสตร์ช่วยเพิ่มความเข้าใจของเราเกี่ยวกับความท้าทายและโอกาสที่สังคมเผชิญอยู่ ช่วยให้การกำกับดูแล การกำหนดนโยบาย และการมีส่วนร่วมของพลเมืองมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐศาสตร์กับคุณภาพชีวิตของพลเมืองมีหลายแง่มุมและมีพลวัต การวิจัยและทุนการศึกษาด้านรัฐศาสตร์สามารถส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยการตัดสินใจเชิงนโยบาย กำหนดรูปแบบวาทกรรมสาธารณะ และส่งเสริมความรับผิดชอบต่อตามระบอบประชาธิปไตย (Norris, 1999) นักรัฐศาสตร์ศึกษาประเด็นต่างๆ เช่น การดูแลสุขภาพ การศึกษา การพัฒนาเศรษฐกิจ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และนโยบายสวัสดิการสังคม ซึ่งมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่และมาตรฐานการครองชีพ

ของพลเมือง นอกจากนี้ รัฐศาสตร์ยังมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน และความยุติธรรมทางสังคม ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของชีวิตคุณภาพสูงสำหรับบุคคลและชุมชน (Dryzek, 2006) รัฐศาสตร์ให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเข้าถึงโอกาส ทรัพยากร และสิทธิต่างๆ ของประชาชน โดยการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันทางการเมือง นโยบาย และผลลัพธ์ ซึ่งมีส่วนช่วยในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตโดยรวมในสังคม

เครื่องมือที่ขับเคลื่อนกิจกรรมรัฐศาสตร์ประกอบด้วยกรอบทางทฤษฎี แนวทางระเบียบวิธี และเครื่องมือวิเคราะห์ที่นักวิชาการใช้เพื่อศึกษาปรากฏการณ์ทางการเมืองที่หลากหลาย เครื่องมือเหล่านี้ช่วยให้นักรัฐศาสตร์สามารถตรวจสอบและวิเคราะห์กระบวนการทางการเมือง สถาบัน และพฤติกรรมที่ซับซ้อน ดังนั้นจึงเป็นการพัฒนาความรู้และความเข้าใจในระเบียบวินัย (Heywood, 2013) กรอบทางทฤษฎี เช่น ทฤษฎีการเลือกที่มีเหตุผล สถาบันนิยม คอนสตรัคติวิสต์ และสตรีนิยม ให้เลนส์ที่นักวิชาการสามารถใช้เพื่อวิเคราะห์และอธิบายปรากฏการณ์ทางการเมือง โดยเสนอมุมมองที่แตกต่างกันในประเด็นต่างๆ เช่น อำนาจ การปกครอง ประชาธิปไตย และการแก้ไขข้อขัดแย้ง วิธีการเชิงระเบียบวิธี เช่น การวิเคราะห์เชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพ กรณีศึกษา และวิธีการเปรียบเทียบ ช่วยให้ให้นักวิจัยสามารถรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ทดสอบสมมติฐาน และสร้างหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อสนับสนุนข้อกล่าวอ้างทางทฤษฎี (King, Keohane, & Verba, 1994) เครื่องมือวิเคราะห์ เช่น ทฤษฎีเกม การวิเคราะห์เครือข่าย การวิเคราะห์วาทกรรม และการวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอเทคนิคในการสร้างแบบจำลอง การแสดงภาพ และการตีความปฏิสัมพันธ์ทางการเมืองที่ซับซ้อน รูปแบบการสื่อสาร และกระบวนการนโยบาย

คำถามสำคัญเกี่ยวกับเครื่องมือใดที่ขับเคลื่อนกิจกรรมทางการเมือง สะท้อนถึงบทบาทพื้นฐานของแนวทางทางทฤษฎีและระเบียบวิธีในการกำหนดรูปแบบการวิจัยและทุนการศึกษาด้านรัฐศาสตร์ กิจกรรมทางการเมืองครอบคลุมปรากฏการณ์ต่างๆ มากมาย รวมถึงพฤติกรรมการลงคะแนนเสียง การกำหนดนโยบาย การเคลื่อนไหวทางสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และกระบวนการกำกับดูแล (Dryzek, 2006) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษากิจกรรมทางการเมืองจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับคำถามการวิจัย วัตถุประสงค์ และบริบท แต่ล้วนมีเป้าหมายร่วมกันในการเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ในสาขาวิชา ด้วยการใช้อุปกรณ์ทฤษฎี แนวทางระเบียบวิธี และเครื่องมือวิเคราะห์ นักรัฐศาสตร์สามารถพัฒนาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับตัวขับเคลื่อน พลวัต และผลที่ตามมาของกิจกรรมทางการเมือง แจ้งวาทกรรมสาธารณะ การกำหนดนโยบาย และการมีส่วนร่วมของพลเมือง (Norris, 1999) ดังนั้น การทำความเข้าใจเครื่องมือที่ขับเคลื่อนกิจกรรมทางการเมืองจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาทุนการศึกษา การส่งเสริมความเป็นพลเมืองที่ได้รับความรู้ และการรับมือกับความท้าทายทางสังคมผ่านการวิจัยและการวิเคราะห์ตามหลักฐานเชิงประจักษ์

วัตถุประสงค์การศึกษา (Research Objectives)

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการวิเคราะห์เครื่องมือทางรัฐศาสตร์

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่องนี้ใช้แนวทางที่เป็นระบบในการประเมินกรอบทฤษฎี แนวทางระเบียบวิธี และเครื่องมือวิเคราะห์ที่ใช้ในการวิจัยรัฐศาสตร์ โดยการสังเคราะห์วรรณกรรมที่มีอยู่และหลักฐานเชิงประจักษ์ การทบทวนนี้ให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับจุดแข็ง ข้อจำกัด และความหมายของเครื่องมือต่างๆ ซึ่งมีส่วนช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับรากฐานด้านระเบียบวิธีของรัฐศาสตร์ จากการศึกษาวิเคราะห์ การทบทวนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อแจ้งการอภิปรายที่กำลังดำเนินอยู่เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด แนวโน้มที่เกิดขึ้น และทิศทางในอนาคตในการวิจัยรัฐศาสตร์

ผลการศึกษา

ผู้เขียนได้จำแนกเครื่องมือทางรัฐศาสตร์ดังนี้

1. การได้มาซึ่งอำนาจทางการปกครอง (Acquiring power)

1.1 สัญญาประชาคม (การเลือกตั้ง) (Social contract) การได้มาซึ่งอำนาจเกี่ยวข้องกับกลไกต่างๆ ที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้รับและรักษาอำนาจภายในระบบการเมือง กลไกหนึ่งดังกล่าวคือสัญญาประชาคม ซึ่งมีตัวอย่างจากกระบวนการเลือกตั้งในสังคมประชาธิปไตย ด้วยการเลือกตั้งที่เสรีและยุติธรรม ประชาชนมีโอกาที่จะเลือกผู้แทนของตน โดยให้อำนาจแก่พวกเขาในการปกครองในนามของตน (Dahl, 1971) กระบวนการนี้แสดงถึงข้อตกลงร่วมกันระหว่างพลเมืองและผู้นำที่ได้รับเลือก โดยได้รับอำนาจโดยได้รับความยินยอมจากหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การปกครอง ด้วยการศึกษาสัญญาทางสังคม นักรัฐศาสตร์จะวิเคราะห์พลวัตของการแข่งขันทางการเมือง การเป็นตัวแทน และความชอบธรรม ซึ่งมีส่วนช่วยให้เราเข้าใจธรรมชาติของระบอบประชาธิปไตย

1.2 การปฏิวัติ (Revolution) การปฏิวัติเป็นอีกวิธีหนึ่งในการได้มาซึ่งอำนาจ โดยมีจุดเด่นคือการโค่นล้มอำนาจทางการเมืองที่มีอยู่และการสถาปนาโครงสร้างการปกครองใหม่ การปฏิวัติมักเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความคับข้องใจ เช่น การกดขี่ ความไม่เท่าเทียมกัน และความอยุติธรรม และถูกขับเคลื่อนโดยการระดมมวลชนและการดำเนินการร่วมกัน (Skocpol, 1979) ขบวนการปฏิวัติพยายามทำลายโครงสร้างและสถาบันอำนาจที่มีอยู่ผ่านการประท้วง การกบฏ และบางครั้งความขัดแย้งด้วยอาวุธ โดยมีเป้าหมายที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในท้ายที่สุด จากการศึกษาการปฏิวัติ นักรัฐศาสตร์จะตรวจสอบสาเหตุ พลวัต และผลที่ตามมาจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง

1.3 การสืบทอดสายเลือด (Inheritance of bloodline) การสืบทอดสายเลือดเป็นรูปแบบหนึ่งของการได้มาซึ่งอำนาจ โดยอำนาจทางการเมืองถูกส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่นภายในตระกูลหรือราชวงศ์ที่ปกครองระบบทางพันธุกรรมนี้มีพื้นฐานอยู่บนความสัมพันธ์ทางครอบครัว เครือข่ายเครือญาติ และการสืบเชื้อสายมา โดยที่อำนาจมักกระจุกอยู่ในมือของชนชั้นสูงที่มีอภิสิทธิ์ (Bellin, 2012) การปกครองที่สืบทอดมาทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับความชอบธรรม ความมีคุณธรรม และความรับผิดชอบในการปกครอง ด้วยการศึกษา

ปรากฏการณ์นี้ นักรัฐศาสตร์จะวิเคราะห์พลวัตของการปกครองแบบราชวงศ์ กระบวนการสืบทอด และรูปแบบของความต่อเนื่องและการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง

1.4 การประทานจากเทพเจ้า (Assignment from the gods) นอกจากนี้ บางสังคมถือว่าอำนาจทางการเมืองเกิดจากการมอบหมายจากเทพเจ้า ซึ่งเชื่อกันว่าผู้ปกครองได้รับอำนาจมาจากพระเจ้าหรือแหล่งเหนือธรรมชาติ (Price, 2007) การได้มาซึ่งอำนาจรูปแบบนี้มักเกี่ยวข้องกับประเพณีทางศาสนาหรือจิตวิญญาณที่มอบความสำคัญอันศักดิ์สิทธิ์ให้กับผู้นำทางการเมือง ผู้ปกครองอาจอ้างว่าได้รับเลือกหรือแต่งตั้งจากพระเจ้า โดยอำนาจของตนถูกต้องตามกฎหมายโดยพิธีกรรมทางศาสนา พิธีการ และสัญลักษณ์ ด้วยการศึกษามอบหมายจากเหล่าทวยเทพ นักรัฐศาสตร์จะสำรวจจุดตัดกันของศาสนา การเมือง และวัฒนธรรม วิเคราะห์บทบาทของความเชื่อทางศาสนาและสถาบันต่างๆ ในการกำหนดความชอบธรรมทางการเมือง อำนาจ และแนวปฏิบัติด้านการปกครอง

โดยสรุป การได้มาซึ่งอำนาจเกี่ยวข้องกับกลไกที่หลากหลาย เช่น สัญญาทางสังคม การปฏิวัติ การสืบทอดสายเลือด และการมอบหมายจากเทพเจ้า กลไกเหล่านี้สะท้อนถึงบริบททางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และอุดมการณ์ ซึ่งกำหนดทิศทางของพลวัตของอำนาจทางการเมืองและการปกครองในสังคมต่างๆ ด้วยการศึกษาวិธีการต่างๆ ในการได้มาซึ่งอำนาจ นักรัฐศาสตร์มีส่วนช่วยให้เข้าใจแหล่งที่มา พลวัต และผลกระทบของอำนาจทางการเมืองได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น และเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับระบบและกระบวนการทางการเมืองของเรา

2. การใช้อำนาจทางการเมือง (Government power Using)

2.1 การบัญญัติกฎหมาย (นิติบัญญัติ) (Legislation): อำนาจของรัฐบาลถูกใช้ผ่านกลไกต่างๆ ซึ่งแต่ละกลไกทำหน้าที่ที่แตกต่างกันในกระบวนการกำกับดูแล กลไกประการหนึ่งคือการออกกฎหมายซึ่งอยู่ภายใต้ฝ่ายนิติบัญญัติของรัฐบาล ผู้กำหนดนโยบายเตรียมนโยบายสาธารณะโดยอาศัยกฎหมายโดยอิงตามภารกิจและวัตถุประสงค์ของรัฐ (Lowi, Ginsberg, Shepsle และ Ansolabehere, 2015) สถานิติบัญญัติ เช่น รัฐสภาหรือรัฐสภา จะออกกฎหมายและข้อบังคับที่สะท้อนถึงลำดับความสำคัญ ค่านิยม และเป้าหมายของรัฐบาลและสังคม กระบวนการนิติบัญญัติเกี่ยวข้องกับการพิจารณา การเจรจา และการตัดสินใจ โดยผู้แทนที่ได้รับเลือกจะกำหนดนโยบายเพื่อจัดการกับความท้าทายทางสังคมและตอบสนองความต้องการของประชาชน นักรัฐศาสตร์จะวิเคราะห์พลวัตของการกำหนดนโยบาย การนำไปใช้ และการดำเนินการ โดยให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับบทบาทของรัฐบาลในการกำหนดนโยบายสาธารณะโดยการศึกษากฎหมาย

2.2 การบังคับกฎหมาย (บริหาร) (Law enforcement; administrative): การบังคับใช้กฎหมายเป็นอีกกลไกหนึ่งในการใช้อำนาจของรัฐบาลซึ่งตกอยู่ภายใต้ฝ่ายบริหารของรัฐบาล หน่วยงานรัฐบาลและเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมาย ข้อบังคับ และนโยบายที่สภานิติบัญญัติกำหนด (Rosenbloom, Kravchuk, & Clerkin, 2015) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ การดำเนินการตรวจสอบ และการบังคับใช้การปฏิบัติตามมาตรฐานทางกฎหมาย หน่วยงานตุลาการมีบทบาทสำคัญในการให้บริการสาธารณะ ควบคุมอุตสาหกรรม และรับประกันความปลอดภัยและความมั่นคงสาธารณะ จากการศึกษาการบังคับใช้กฎหมาย นักรัฐศาสตร์จะตรวจสอบหน้าที่ โครงสร้าง และประสิทธิภาพของการบริหารราชการ

วิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ เช่น ประสิทธิภาพของระบบราชการ ความรับผิดชอบ และการตอบสนองต่อความต้องการของสาธารณะ

2.3 การตัดสินความชอบ/ไม่ชอบตามกฎหมาย (ตุลาการ) (**Judgment of legality/illegitimacy**): การตัดสินความถูกต้องตามกฎหมาย/ความไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นกลไกหนึ่งที่ใช้อำนาจของรัฐบาลในฝ่ายตุลาการของรัฐบาล ฝ่ายตุลาการมีหน้าที่รับผิดชอบในการตีความและใช้กฎหมาย แก้ไขข้อพิพาท และสนับสนุนหลักนิติธรรม (Ginsberg, Lowi, Weir, & Tolbert, 2019) ศาลตัดสินความขัดแย้งทางกฎหมาย กำหนดรัฐธรรมนูญของกฎหมายและการดำเนินการของรัฐบาล และปกป้องสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล กระบวนการยุติธรรมเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีทางกฎหมาย การนำเสนอหลักฐาน และการตัดสินใจของศาล โดยผู้พิพากษาจะออกคำตัดสินตามหลักการและแบบอย่างทางกฎหมาย นักรัฐศาสตร์วิเคราะห์บทบาทของฝ่ายตุลาการในการสร้างสมดุลระหว่างผลประโยชน์ที่แข่งขันกัน สร้างความมั่นใจในความรับผิดชอบ และสนับสนุนหลักความยุติธรรมและความยุติธรรมในสังคมโดยการศึกษากฎหมายการตัดสินความถูกต้องตามกฎหมาย/ความไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ดังนั้นอำนาจของรัฐบาลถูกใช้ผ่านการออกกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย และการตัดสินความถูกต้องตามกฎหมาย/ความไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งแต่ละอย่างทำหน้าที่ที่แตกต่างกันภายในกระบวนการกำกับดูแล ผู้กำหนดนโยบายจะเตรียมนโยบายสาธารณะเพื่อจัดการกับความท้าทายทางสังคมและตอบสนองความต้องการของประชาชนผ่านการออกกฎหมาย หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายบังคับใช้กฎหมายและข้อบังคับรับรองการปฏิบัติตามมาตรฐานทางกฎหมาย และรักษาความสงบเรียบร้อยของสาธารณะ ฝ่ายตุลาการตีความและใช้กฎหมาย แก้ไขข้อขัดแย้งทางกฎหมาย และยึดถือหลักนิติธรรม รับรองความรับผิดชอบและความเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรม จากการศึกษาไกลเหล่านี้ นักรัฐศาสตร์มีส่วนช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับอำนาจของรัฐบาลและผลกระทบต่อกรอบการปกครองและสังคม

3. กระบวนการกล่อมเกลางานสังคม (Socialization Process)

3.1 การดำเนินการโครงสร้างรัฐ (State Structure Action State) กระบวนการขัดเกลางานสังคมในบริบทของโครงสร้างรัฐเกี่ยวข้องกับกลไกที่เป็นทางการซึ่งบุคคลได้รับค่านิยม ความเชื่อ และพฤติกรรมทางการเมือง กระบวนการนี้ได้รับอิทธิพลจากสถาบันอย่างเป็นทางการและกระบวนการที่จัดตั้งขึ้นโดยรัฐ เช่น ระบบการศึกษา หน่วยงานของรัฐ และองค์กรพลเมือง (Almond & Verba, 1963) ตัวอย่างเช่น โรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดค่านิยมของพลเมือง บรรทัดฐานทางการเมือง และความรู้เกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลให้กับนักเรียน หน่วยงานของรัฐอาจมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์และการรณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชนเพื่อแจ้งให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับสิทธิ ความรับผิดชอบ และโอกาสในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้วยการดำเนินการตามโครงสร้างรัฐ บุคคลจะถูกสังคมให้เข้าใจบทบาทของตนภายในระบบการเมืองและสังคมโดยรวม ซึ่งมีส่วนทำให้เกิดเสถียรภาพและการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐ

3.2 การเคลื่อนไหวทางสังคม (Natural Automatic (Social movement) ในทางกลับกัน กระบวนการขัดเกลางานสังคมสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยวิธีธรรมชาติและแบบอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการเคลื่อนไหวทางสังคม ขบวนการทางสังคมเป็นความคิดริเริ่มระดับรากหญ้าที่ระดมบุคคลรอบ

สาเหตุหรือประเด็นเฉพาะ โดยพยายามทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมหรือการเมือง (Tilly & Wood, 2009) การเคลื่อนไหวเหล่านี้มักดำเนินการนอกสถาบันและโครงสร้างที่เป็นทางการ โดยอาศัยเครือข่ายที่ไม่เป็นทางการ การดำเนินการร่วมกัน และการแบ่งปันอัตลักษณ์เพื่อทำให้วัตถุประสงค์ก้าวหน้า ผ่านการมีส่วนร่วมในขบวนการทางสังคม แต่ละบุคคลจะได้สัมผัสกับอุดมการณ์ ค่านิยม และมุมมองทางการเมืองทางเลือก ซึ่งสามารถกำหนดทัศนคติและพฤติกรรมทางการเมืองของตนได้ ธรรมชาติตามธรรมชาติและอัตโนมิติของการขัดเกลาทางสังคมภายในขบวนการทางสังคมเกิดขึ้นจากธรรมชาติของการกระทำร่วมกันที่เกิดขึ้นเองและเป็นธรรมชาติ โดยที่แต่ละบุคคลมารวมตัวกันบนพื้นฐานความคับข้องใจ ประสบการณ์ หรือแรงบันดาลใจที่มีร่วมกัน

ดังนั้นกระบวนการขัดเกลาทางสังคมครอบคลุมทั้งกลไกที่เป็นทางการภายในโครงสร้างของรัฐและกลไกที่เป็นธรรมชาติและเป็นอัตโนมิติภายในขบวนการทางสังคม ผ่านสถาบันและกระบวนการที่เป็นทางการที่จัดตั้งขึ้นโดยรัฐ บุคคลจะได้รับค่านิยม ความเชื่อ และพฤติกรรมทางการเมืองที่หล่อหลอมความเข้าใจในระบบการเมืองและบทบาทของตนภายในระบบ ในทางกลับกัน การมีส่วนร่วมในขบวนการทางสังคมทำให้บุคคลได้สัมผัสกับอุดมการณ์และมุมมองทางการเมืองทางเลือก ซึ่งมีส่วนทำให้ทัศนคติและพฤติกรรมทางการเมืองในสังคมมีความหลากหลาย ด้วยการศึกษานี้ของกระบวนการขัดเกลาทางสังคม นักรัฐศาสตร์จะได้รับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกลไกที่บุคคลได้รับอัตลักษณ์ทางการเมืองและมีส่วนร่วมในชีวิตทางการเมือง ซึ่งช่วยให้เราเข้าใจถึงพลวัตของพฤติกรรมทางการเมืองและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

4. ผลกระทบทางการเมืองปกครอง (Impact of Politics and Government)

4.1 ผลกระทบต่อปัจเจกบุคคล (Impact on individuals) ผลกระทบของการเมืองและการปกครองต่อบุคคลครอบคลุมมิติต่างๆ ทั้งสิทธิ เสรีภาพ และคุณภาพชีวิต รัฐบาลมีบทบาทสำคัญในการปกป้องและส่งเสริมสิทธิของบุคคล เพื่อให้มั่นใจว่าพวกเขาจะสามารถเข้าถึงความจำเป็นและความคุ้มครองขั้นพื้นฐาน (Barak-Erez & Stern, 2016) ซึ่งรวมถึงสิทธิต่างๆ เช่น เสรีภาพในการพูด การชุมนุม และศาสนา ตลอดจนสิทธิในการศึกษา การดูแลสุขภาพ และการจ้างงาน ด้วยการตรากฎหมาย กฎระเบียบ และนโยบาย รัฐบาลกำหนดกรอบกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล ซึ่งมีส่วนทำให้เกิดความยุติธรรมทางสังคมและความเท่าเทียมกันภายในสังคม นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีอิทธิพลต่อเสรีภาพของบุคคลในการดำเนินการโดยการกำหนดบริบททางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่พวกเขาอาศัยอยู่ (Heywood, 2013) ตัวอย่างเช่น นโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับโครงการด้านภาษี กฎระเบียบ และสวัสดิการสังคมสามารถเพิ่มหรือจำกัดโอกาสของบุคคลในการบรรลุเป้าหมายและแรงบันดาลใจของตนได้

4.2 ผลกระทบต่อองค์กรรวมทางสังคม (Impact on society as a whole) นอกจากนี้ผลกระทบของการเมืองและการปกครองยังขยายไปสู่สังคมโดยรวม ซึ่งเป็นตัวกำหนดการพัฒนาและอารยธรรมของรัฐ การเมืองและการปกครองเป็นศูนย์กลางขององค์กรและการทำงานของสังคม โดยจัดให้มีโครงสร้างและสถาบันสำหรับการตัดสินใจร่วมกันและการกำกับดูแล (Weber, 1978) ด้วยการพัฒนาระบบและสถาบันทางการเมือง รัฐบาลกำหนดกฎเกณฑ์ บรรทัดฐาน และขั้นตอนในการจัดการความขัดแย้ง การจัดสรรทรัพยากร และจัดการกับความท้าทายร่วมกัน นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีบทบาทสำคัญในความทันสมัย

และอารยธรรมของรัฐ ขับเคลื่อนกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (Giddens, 1985) ซึ่งรวมถึงโครงการริเริ่มต่างๆ เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษาสาธารณะ การให้บริการด้านการดูแลสุขภาพ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยี ซึ่งมีส่วนช่วยปรับปรุงมาตรฐานการครองชีพและส่งเสริมความก้าวหน้าของสังคม

อย่างไรก็ตาม ผลกระทบของการเมืองและรัฐบาลไม่ได้เป็นบวกเสมอไป และอาจส่งผลให้เกิดผลเสีย เช่น ภาวะเศรษฐกิจถดถอยและการสูญเสียโอกาส นโยบายเศรษฐกิจและการตัดสินใจของรัฐบาลอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพโดยรวมของเศรษฐกิจ รวมถึงระดับการจ้างงาน อัตราเงินเฟ้อ และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Stiglitz, 2019) นโยบายที่ออกแบบหรือดำเนินการไม่ดีอาจนำไปสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอย วิกฤตการณ์ทางการเงิน และภาวะถดถอย ส่งผลให้ต้องตกงาน รายได้ลดลง และเพิ่มความไม่เท่าเทียมทางสังคม นอกจากนี้ การคอร์รัปชันทางการเมือง การจัดการที่ผิดพลาด และความรู้ประสิทธิภาพสามารถขัดขวางการพัฒนาทางสังคมและกีดกันความไว้วางใจของสาธารณะในสถาบันของรัฐ ขัดขวางความก้าวหน้าและความเจริญรุ่งเรือง (Rose-Ackerman, 1999) โอกาสที่สูญเสียไปเกิดขึ้นเมื่อรัฐบาลล้มเหลวในการจัดการกับความท้าทายทางสังคมที่กีดกันหรือดำเนินนโยบายที่ไม่ให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ระยะสั้นมากกว่าความยั่งยืนและความเป็นอยู่ที่ดีในระยะยาว

ดังนั้นโดยสรุป ผลกระทบของการเมืองและการปกครองที่มีต่อบุคคลและสังคมนั้นมีหลายแง่มุมและซับซ้อน ครอบคลุมมิติต่างๆ เช่น สิทธิ เสรีภาพ คุณภาพชีวิต การพัฒนา อารยธรรม ภาวะถดถอย และโอกาสที่สูญเสียไป รัฐบาลมีบทบาทสำคัญในการปกป้องสิทธิส่วนบุคคล ส่งเสริมเสรีภาพ และยกระดับความเป็นอยู่ที่ดีของสังคมโดยรวม อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจและการกระทำทางการเมืองอาจส่งผลเสียตามมา เช่น ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ความไม่สงบในสังคม และการพลาดโอกาสในการพัฒนาและความก้าวหน้า จากการศึกษาผลกระทบของการเมืองและการปกครอง นักรัฐศาสตร์จะได้รับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับพลวัตของการปกครอง การเปลี่ยนแปลงทางสังคม และปฏิสัมพันธ์ระหว่างรัฐและสังคม ซึ่งมีส่วนช่วยให้เราเข้าใจความซับซ้อนของชีวิตทางการเมือง

การอภิปรายผล

เครื่องมือรัฐศาสตร์ประกอบด้วยกรอบทางทฤษฎี แนวทางระเบียบวิธี และเครื่องมือวิเคราะห์ที่หลากหลายซึ่งเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจพลวัตของระบบและกระบวนการทางการเมือง เครื่องมือสำคัญประการหนึ่งในรัฐศาสตร์คือการศึกษาคำถามซึ่งอำนาจทางการเมือง สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการวิเคราะห์กลุ่มและกลไกที่บุคคล กลุ่ม และสถาบันได้รับและรักษาอำนาจภายในระบบการเมือง (Heywood, 2013) จากการตรวจสอบปัจจัยต่างๆ เช่น การเมืองการเลือกตั้ง การรณรงค์ทางการเมือง การลอบบี้ และการสร้างแนวร่วม นักรัฐศาสตร์จะได้รับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับพลวัตของการแข่งขันทางการเมือง ความเป็นผู้นำ และการเป็นตัวแทน การทำความเข้าใจคำถามซึ่งอำนาจทางการเมืองถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการวิเคราะห์พฤติกรรมทางการเมือง กระบวนการตัดสินใจ และผลลัพธ์ของการกำกับดูแล โดยให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการกระจายและการใช้อำนาจทางการเมืองภายในสังคม

เครื่องมือสำคัญอีกประการหนึ่งในรัฐศาสตร์คือการใช้อำนาจบริหาร รวมถึงการตรวจสอบการใช้ อำนาจของหน่วยงานภาครัฐและเจ้าหน้าที่ในการดำเนินนโยบาย บริหารจัดการบริการสาธารณะ และควบคุม กิจกรรมทางสังคมและเศรษฐกิจ (Hill & Hupe, 2002) นักรัฐศาสตร์วิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ เช่น โครงสร้าง ระบบราชการ ขั้นตอนการบริหาร และกระบวนการดำเนินนโยบาย เพื่อทำความเข้าใจความแปรผันใน ประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และความรับผิดชอบของอำนาจการบริหาร ด้วยการศึกษาคำสั่งอำนาจการบริหาร นักรัฐศาสตร์จะประเมินความสามารถของรัฐบาลในการจัดการกับความท้าทายทางสังคม ส่งมอบสินค้า สาธารณะ และตอบสนองต่อความต้องการและความชอบของพลเมือง โดยให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการทำงาน และประสิทธิภาพของระบบบริหารสาธารณะ

กระบวนการขัดเกลาทางสังคมเป็นอีกเครื่องมือสำคัญภายในรัฐศาสตร์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการถ่ายทอด ค่านิยม ความเชื่อ และพฤติกรรมทางการเมืองภายในสังคม (Alford et al., 2005) นักรัฐศาสตร์จะตรวจสอบ ปัจจัยต่างๆ เช่น ครอบครัว การศึกษา สื่อ และเครือข่ายทางสังคม เพื่อทำความเข้าใจว่าแต่ละบุคคลมีทัศนคติ ทางการเมือง อัตลักษณ์ และรูปแบบการมีส่วนร่วมอย่างไร จากการศึกษากระบวนการขัดเกลาทางสังคม นัก รัฐศาสตร์จะได้รับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการก่อตัวและพลวัตของความคิดเห็นสาธารณะ วัฒนธรรมทางการเมือง และการมีส่วนร่วมของพลเมือง โดยแจ้งทฤษฎีความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยและการระดมพลทาง การเมือง การทำความเข้าใจกระบวนการขัดเกลาทางสังคมถือเป็นสิ่งสำคัญในการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนด ทัศนคติ พฤติกรรม และการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับตัวขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง ทางการเมืองและความมั่นคงภายในสังคม

นอกจากนี้เครื่องมือทางรัฐศาสตร์ยังรวมถึงการตรวจสอบผลกระทบของการเมืองและการปกครอง ต่อสังคม สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ผลกระทบของการตัดสินใจทางการเมือง นโยบาย และการดำเนินการ ในด้านต่างๆ ของสังคม เศรษฐกิจ และชีวิตของบุคคล (Weimer & Vining, 2017) นักรัฐศาสตร์ประเมินปัจจัย ต่างๆ เช่น ผลลัพธ์ของนโยบาย การบังคับใช้ด้านกฎระเบียบ และการให้บริการสาธารณะ เพื่อทำความเข้าใจ ผลที่ตามมาจากการบริหารทางการเมืองและโครงสร้างการกำกับดูแล ด้วยการศึกษารายละเอียดของการเมือง และการปกครอง นักรัฐศาสตร์มีส่วนช่วยในการกำหนดนโยบายตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ความรับผิดชอบ ตามระบอบประชาธิปไตย และประสิทธิภาพของการกำกับดูแล โดยให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับบทบาทของสถาบัน ทางการเมืองและผู้มีบทบาทในการกำหนดความเป็นอยู่และการพัฒนาทางสังคม

ดังนั้นเครื่องมือทางรัฐศาสตร์ เช่น การศึกษาการได้มาซึ่งอำนาจทางการเมือง การใช้อำนาจบริหาร กระบวนการทางสังคม และผลกระทบของการเมืองและการปกครอง มีความสำคัญต่อทำความเข้าใจพลวัต ของระบบและกระบวนการทางการเมือง ด้วยการใช้อุปกรณ์ทฤษฎี แนวทางระเบียบวิธี และเครื่องมือ วิเคราะห์ นักรัฐศาสตร์จะได้รับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการกระจายและการใช้อำนาจทางการเมือง การทำงาน ของระบบการบริหาร การก่อตัวของทัศนคติและพฤติกรรมทางการเมือง และผลกระทบของการตัดสินใจทาง การเมืองและนโยบายต่อสังคม เครื่องมือเหล่านี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาความรู้ในรัฐศาสตร์และแจ้งความ พยายามในการจัดการกับความท้าทายทางสังคมที่ก่อกวนและส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยและความ ยุติธรรมทางสังคม

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากรัฐศาสตร์ยังคงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นที่จะต้องพิจารณาข้อเสนอแนะสำหรับการใช้เครื่องมือรัฐศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพ

ประการแรก ในขอบเขตของการได้มาซึ่งอำนาจ นักรัฐศาสตร์ควรจัดลำดับความสำคัญของการทำความเข้าใจกลไกต่างๆ ที่ใช้ในการได้มาและรักษาอำนาจ สิ่งนี้ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษารูปแบบดั้งเดิม เช่น การเลือกตั้งและการปฏิบัติ แต่ยังเจาะลึกถึงรูปแบบการได้มาซึ่งอำนาจที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น อิทธิพลทางดิจิทัล และการเคลื่อนไหวระดับรากหญ้า ด้วยการตรวจสอบเครื่องมือไฟฟ้าที่ได้รับเหล่านี้อย่างครอบคลุม นักวิจัยสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าเกี่ยวกับพลวัตของการแข่งขันทางการเมือง ความเป็นผู้นำ และการปกครอง

ประการที่สอง ในการวิเคราะห์อำนาจของรัฐบาลโดยใช้เครื่องมือ จำเป็นสำหรับนักรัฐศาสตร์ที่จะนำแนวทางสหวิทยาการที่บูรณาการข้อมูลเชิงลึกจากสาขาต่างๆ เช่น การบริหารรัฐกิจ กฎหมาย และเศรษฐศาสตร์ ด้วยการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ที่หลากหลาย รวมถึงวิธีการเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ นักวิจัยสามารถได้รับความเข้าใจแบบองค์รวมว่ารัฐบาลใช้อำนาจ ดำเนินนโยบาย และกำหนดรูปแบบผลลัพธ์ทางสังคมอย่างไร นอกจากนี้ การทำงานร่วมกันระหว่างนักวิชาการและผู้กำหนดนโยบายสามารถอำนวยความสะดวกในการแปลผลการวิจัยให้เป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ เพิ่มประสิทธิภาพและการตอบสนองของอำนาจของรัฐบาล

ประการที่สาม เกี่ยวกับกระบวนการขัดเกลาทางสังคม นักรัฐศาสตร์ควรสำรวจจุดตัดระหว่างกลไกที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการของการขัดเกลาทางสังคมทางการเมือง ซึ่งรวมถึงการสืบสวนว่าสถาบันที่เป็นทางการ เช่น ระบบการศึกษาและหน่วยงานภาครัฐ มีปฏิสัมพันธ์กับเครือข่ายทางสังคมที่ไม่เป็นทางการและบริบททางวัฒนธรรมอย่างไร เพื่อกำหนดทัศนคติทางการเมือง พฤติกรรม และอัตลักษณ์ของแต่ละบุคคล ด้วยการใช่มุมมองแบบสหวิทยาการและการใช้วิธีการแบบผสมผสาน นักวิจัยสามารถค้นพบพลวัตที่ซับซ้อนของกระบวนการขัดเกลาทางสังคม และผลกระทบที่มีต่อความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมทางการเมือง นอกจากนี้ การส่งเสริมการศึกษาของพลเมืองและการริเริ่มการรู้เท่าทันสื่อสามารถเสริมศักยภาพบุคคลให้มีส่วนร่วมอย่างมีวิจารณญาณกับข้อมูลทางการเมืองและมีส่วนช่วยในการตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลรอบด้าน

สุดท้ายนี้ ในการตรวจสอบผลกระทบของการเมืองและการปกครอง นักรัฐศาสตร์ควรเน้นย้ำถึงความสำคัญของการวิเคราะห์บริบทเฉพาะที่คำนึงถึงปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย แทนที่จะใช้แนวทางเดียวที่เหมาะสมกับทุกคน นักวิจัยควรปรับแต่งการสืบสวนของตนเพื่อพิจารณาบริบทประวัติศาสตร์ สถาบัน และเศรษฐกิจสังคมที่เป็นเอกลักษณ์ของระบบการเมืองที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศและความพยายามในการวิจัยเปรียบเทียบสามารถอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมและการระบุแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในการส่งเสริมการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ การทำงานร่วมกันทางสังคม และการพัฒนาที่ยั่งยืน ทำಯೆที่สุดแล้ว ด้วยการนำข้อเสนอแนะเหล่านี้ไปใช้ เครื่องมือ

รัฐศาสตร์สามารถนำไปใช้เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่แจ้งการกำหนดนโยบายตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ส่งเสริมธรรมาภิบาลในระบอบประชาธิปไตย และพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม

เอกสารอ้างอิง (References)

- Alford, J. R., Funk, C. L., & Hibbing, J. R. (2005). Are Political Orientations Genetically Transmitted? *American Political Science Review*, 99(2) : 153-167.
- Almond, G. A., & Verba, S. (1963). *The civic culture: Political attitudes and democracy in five nations*. Princeton University Press.
- Barak-Erez, D., & Stern, Y. (2016). *The protection of socio-economic rights in constitutional law : Israel in comparative perspective*. Oxford University Press.
- Bellin, E. (2012). When Is Political Stability Particularistic? Toward a Theory of Inherited Rule. *World Politics*, 64(1) : 33-73.
- Dahl, R. A. (1971). *Polyarchy : Participation and Opposition*. Yale University Press.
- Dryzek, J. S. (2006). *Deliberative global politics : Discourse and democracy in a divided world*. Polity Press.
- Giddens, A. (1985). *The nation-state and violence*. University of California Press.
- Ginsberg, B., Lowi, T. J., Weir, M., & Tolbert, C. J. (2019). *We the People : An introduction to American politics (12th ed.)*. W. W. Norton & Company.
- Heywood, A. (2013). *Politics (4th ed.)*. Palgrave Macmillan.
- Hill, M., & Hupe, P. (2002). *Implementing public policy : Governance in theory and practice*. Sage.
- King, G., Keohane, R. O., & Verba, S. (1994). *Designing social inquiry : Scientific inference in qualitative research*. Princeton University Press.
- Lowi, T. J., Ginsberg, B., Shepsle, K. A., & Ansolabehere, S. (2015). *American government: Power and purpose (14th ed.)*. W. W. Norton & Company.
- Norris, P. (1999). *Critical citizens : Global support for democratic governance*. Oxford University Press.
- Norris, P. (1999). *Critical citizens : Global support for democratic governance*. Oxford University Press.
- Price, R. M. (2007). *Gods and Kings : The Rise and Fall of Alexander McQueen and John Galliano*. New York : Bloomsbury.
- Rose-Ackerman, S. (1999). *Corruption and government : Causes, consequences, and reform*. Cambridge University Press.

- Rosenbloom, D. H., Kravchuk, R. S., & Clerkin, R. M. (2015). **Public administration: Understanding management, politics, and law in the public sector (9th ed.)**. McGraw-Hill Education.
- Skocpol, T. (1979). **States and Social Revolutions : A Comparative Analysis of France, Russia, and China**. Cambridge University Press.
- Stiglitz, J. E. (2019). **People, power, and profits : Progressive capitalism for an age of discontent**. W. W. Norton & Company.
- Tilly, C., & Wood, L. J. (2009). **Social movements, 1768-2008**. Paradigm Publishers.
- Weber, M. (1978). **Economy and society: An outline of interpretive sociology**. University of California Press.
- Weimer, D. L., & Vining, A. R. (2017). **Policy analysis : Concepts and practice**. Routledge.

แนวทางการบริหารการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ
กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5
สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

GUIDELINES FOR MANAGEMENT THE STUDENT SUPPORT SYSTEM OF SPECIAL
EDUCATION CENTER EDUCATIONAL MANAGEMENT EFFICIENCY
PROMOTION NETWORK GROUP 5 UNDER SPECIAL EDUCATION BUREAU

อัญชลี พละศักดิ์¹ และ นิพนธ์ วรรณเวช²

Anchalee Palasak^{1*} Nipon Wonnawed²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

^{1,2}Department of Educational Administration, Faculty of Education, Kanchanaburi Rajabhat University, Thailand

*Corresponding Author E-mail : unchalee1002@hotmail.com

วันที่รับบทความ 7 ธันวาคม 2567

วันที่แก้ไขบทความ 10 ธันวาคม 2567

วันที่ตอบรับบทความ 20 ธันวาคม 2567

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ และ 2) แนวทางการบริหารการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้ดูแลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 118 คน จาก 6 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตรฐานค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 และประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา รองลงมาคือ ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) แนวทางการบริหารการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ มีดังนี้ 2.1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า สถานศึกษาควรมีการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยวิธีการที่เหมาะสมหลากหลาย 2.2) ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า สถานศึกษาควรมีการจำแนกคัดกรองนักเรียนตามแนวทาง/เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด 2.3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กเรียน พบว่า มีแผน/โครงการ/กิจกรรม ส่งเสริมพัฒนาเด็กเรียนและมีการนำไปปฏิบัติ 2.4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา พบว่า มีการให้คำปรึกษาเบื้องต้น จัดกิจกรรมซ่อมเสริม มีการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองอย่างทันเหตุการณ์ และ 2.5) ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า สถานศึกษาควรมีเครือข่ายการส่งต่อภายในและภายนอกโรงเรียน มีการส่งต่อภายในหรือภายนอกพร้อมกับข้อมูลผลการช่วยเหลือเบื้องต้น

คำสำคัญ (Keywords) : แนวทางการบริหารการจัดการ, ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ศูนย์การศึกษาพิเศษ

Abstract

This research aimed to 1) study the management the student support system of special education center and 2) guidelines for management the student support system of special education center educational management efficiency promotion network group 5 under special education bureau The samples used in the research were 118 school administrators and Teacher administrators take care of and help students in center educational management efficiency promotion network group 5 under special education bureau. The research instrument was a 5-level rating scale questionnaire with content validity value is 1.00 and reliability 0.98 and group discussion questions. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation and Content Analysis.

The findings : 1) The overall management the student support system, is at a high level. When considering each aspect, it was found to be at a high level in every aspect. The average values, ranked from highest to lowest, are prevention and problem solving, followed by student referrals, student promotion and development, knowing students individually, and knowing students individually. 2) Guidelines for management the student support system, found that: 2.1) In terms of knowing students individually, it was found that the educational institution should collect student data individually with appropriate 2.2) In terms of student screening, it was found that the educational institution should classify and screen students according to the guidelines/criteria set by the educational institution, and use the results from classifying. 2.3) In terms of student promotion and development, it was found that there was a plan/project/activity to promote student development and the plan was implemented, and student development activities were organized that were consistent with the information on student screening results of the educational institution. 4) In terms of problem prevention and problem solving, it was found that initial consultations were provided, remedial activities were organized, communication was made with parents in a timely manner, and activities were organized to promote mutual care. 5) in terms of referring students, it was found that educational institutions should have a referral network inside and outside the school with internal.

Keywords : Guidelines for Management, Student support system, Special education center

บทนำ (Introduction)

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญมากขึ้น มุ่งหวังให้ผู้เรียน มีพัฒนาการแบบองค์รวม กล่าวคือ ให้เป็นคนดี คนเก่ง คนมีความสุข อีกทั้งสภาพสังคมที่มีความเป็นสากลและสลับซับซ้อนมากขึ้น ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นไปอย่างรวดเร็วฉับพลัน จึงมีเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาเข้ามาเกี่ยวข้องกับผู้เรียนของเราอย่างมากมาย โดยที่การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการได้พิจารณาจากการดำเนินงานขององค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนหลายแห่ง ซึ่งร่วมกันจัดการศึกษาในหลายรูปแบบ ทั้ง การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือผู้มีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ดังนั้น การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ได้จัดการศึกษาให้ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2555) ซึ่งศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 5 นั้น ประกอบด้วย 6 จังหวัด ดังนี้ 1) ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดกาญจนบุรี 2) ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดราชบุรี 3) ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดเพชรบุรี 4) ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสมุทรสงคราม 5) ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ 6) ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี

การพัฒนาให้คนพิการเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจสติปัญญาความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังไว้ โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งนอกจากส่งผลกระทบต่อผู้คนที่เชิงบวกแล้ว ในเชิงลบก็มีปรากฏเช่นกัน เป็นต้นว่า ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาครอบครัว ซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด มีการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมหรืออื่น ๆ ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ภาพรวมของความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามที่มุ่งหวังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะบุคลากรและครูทุกคนในโรงเรียน จึงเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการ ต่าง ๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด มีความรัก ความเมตตาต่อศิษย์ และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้เจริญเติบโต เป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป (กรมสุขภาพจิต, 2546)

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบหนึ่งอย่างมีขั้นตอนในการดำเนินการ และเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมือ

อย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริมจากสถานศึกษา ซึ่งเป็นนโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ใช้เป็นมาตรการในการสนับสนุน ส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สถานศึกษามีมาตรฐาน โดยการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีการจัดระบบความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ มีการส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา ตลอดจนป้องกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองชุมชนและองค์กร ทำให้เด็กได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงตามปัญหา ท้องถิ่น (เบญจวรรณ นุ่นทอง, สมพร เรืองอ่อน และวันฉัตร ทิพย์มาศ, 2561)

จากการที่ได้สังเคราะห์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 5 พบว่า มีนักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาหลายประการ เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาหย่าร้าง ปัญหาด้านเศรษฐกิจ บิดามารดาอยู่ต่างจังหวัดนักเรียนต้องอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง สภาพเช่นนี้ทำให้นักเรียนว่าเหว มีความรู้สึกขาดความอบอุ่นมีผลกระทบต่อด้านการเรียน ผลการเรียนตกต่ำ จากปัญหาดังกล่าวเป็นผลมาจากการบริหารการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดประสิทธิภาพ และการดำเนินงานที่ไม่เป็นระบบ จึงต้องพยายามหาวิธีที่จะช่วยเหลือและป้องกันปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงถือเป็นภาระงานสำคัญของสถานศึกษาที่ต้องกำหนดเป็นนโยบายที่ชัดเจน มีกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ประสานความร่วมมือจากผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม ดังนั้น ภาพความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นไปตามที่มุ่งหวังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด ด้วยความรักและเมตตาต่อศิษย์ทุกคน ผลจากการดำเนินงานจากความร่วมมือจากทุกฝ่ายจะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เจริญเติบโตงอกงามเป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2552)

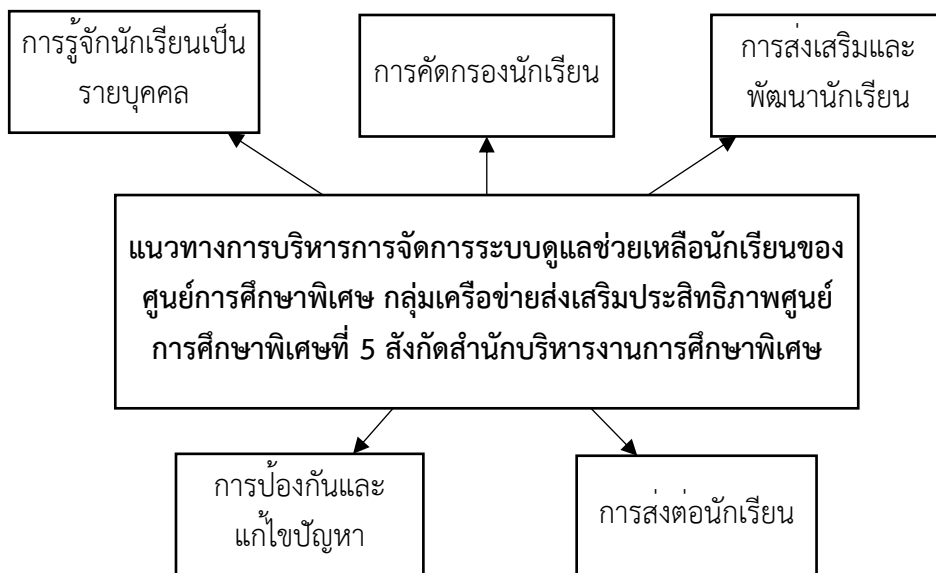
จากสภาพปัญหาดังกล่าวนั้นมีการบริหารงานที่ขาดประสิทธิภาพที่ดี ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องแนวทางการบริหารการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษกลุ่มเครือข่ายที่ 5 สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่ปรึกษาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามองค์ประกอบในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียนด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน รวมไปถึงแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้เข้ากับศูนย์การศึกษาพิเศษกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษกลุ่มเครือข่ายที่ 5 ได้มีแนวทางในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญที่ผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง

ได้ร่วมมือกันช่วยเหลือดูแลนักเรียนให้มีพัฒนาการก้าวหน้าในทุกด้าน สามารถปรับตัวแก้ปัญหาพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จและอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาบริหารการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
2. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้ดูแลระบบช่วยเหลือนักเรียนในศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 5 สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 171 คน จาก 6 ศูนย์การศึกษาพิเศษ
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้ดูแลระบบช่วยเหลือนักเรียนในศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 5 สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 118 คน ซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ที่ค่าระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 โดยใช้การสุ่มกลุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified

random sampling) ตามกลุ่มเครือข่ายการศึกษาพิเศษกลุ่มเครือข่ายที่ 5 และผู้ให้ข้อมูลสำคัญการสนทนากลุ่ม จำนวน 8 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

1.3 การจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 8 คน ซึ่งเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน ครูผู้ดูแลระบบช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 6 คน ในศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 5 สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถามแนวทางการบริหารการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจากศึกษาจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้รับการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิตามขั้นตอนอย่าง สมบูรณ์โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ผลปรากฏว่าข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 จำนวน 25 ข้อ นำเครื่องมือที่ได้ปรับปรุงจากคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับครูผู้ดูแลระบบช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่า ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) เท่ากับ 0.99

2.2 ประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เกี่ยวกับแนวทางการบริหารการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ประกอบด้วย 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อนักเรียน

3. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามทางออนไลน์และประสานงานทางโทรศัพท์ในการติดตามเก็บแบบสอบถามจากผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้ดูแลระบบช่วยเหลือนักเรียนในศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนเพื่อแจกให้กับผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครู และบุคลากรในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 118 ชุด โดยกำหนดเวลาในการตอบแบบสอบถามและกลับคืนให้ผู้วิจัยทางไปรษณีย์ และผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเอง ได้รับกลับคืนมา จำนวน 118 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean หรือ $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย (Research Results)

การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา รองลงมาคือ ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังปรากฏตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวม

การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ ศูนย์การศึกษาพิเศษ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.12	0.54	มาก
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.14	0.53	มาก
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.31	0.34	มาก
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.33	0.46	มาก
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.32	0.51	มาก
รวม	4.25	0.31	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.34$) รองลงมาคือ ด้านการส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 4.32$) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.31$) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.14$) และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.12$) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ดูแลระบบช่วยเหลือนักเรียนจำนวน 8 ท่าน สรุปสาระสำคัญและรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้
  - 1.1 สถานศึกษาควรมีการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยวิธีการที่เหมาะสมหลากหลาย
  - 1.2 ให้ครูผู้รับผิดชอบมีการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลนักเรียนรายบุคคล/รายกลุ่ม/ระดับชั้น/ระดับสถานศึกษา
  - 1.3 สถานศึกษามีการนำข้อมูลไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาช่วยเหลือนักเรียน
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้
  - 2.1 สถานศึกษาควรมีการจำแนกคัดกรองนักเรียนตามแนวทาง/เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
  - 2.2 มีการสรุปผลการจำแนกคัดกรองนักเรียนครบทุกคน
  - 2.3 มีการสรุปผลการจำแนกคัดกรองนักเรียนเป็นระดับชั้นและระดับโรงเรียน
  - 2.4 มีการนำผลที่ได้จากการจำแนกคัดกรองนักเรียนมาจัดทำสารสนเทศระดับ สถานศึกษา และนำไปใช้ในการแก้ปัญหาส่งเสริมพัฒนานักเรียน
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้
  - 3.1 มีแผน/โครงการ/กิจกรรม ส่งเสริมพัฒนานักเรียนและมีการนำแผนไปปฏิบัติ
  - 3.2 มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนที่สอดคล้องกับสารสนเทศผลการ คัดกรองนักเรียนของสถานศึกษา
  - 3.3 มีการจัดกิจกรรมโฮมรูมอย่างต่อเนื่องช่วยเหลือและพัฒนานักเรียน
  - 3.4 มีการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) โดยครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น และผู้ปกครอง ร่วมกันวางแผนทางการดูแล
  - 3.5 มีการติดตามพฤติกรรมจากการช่วยเหลือส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง
  - 3.6 มีการประเมินสรุปและรายงานผลการดำเนินงาน
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้
  - 4.1 มีการให้คำปรึกษาเบื้องต้น
  - 4.2 มีการจัดกิจกรรมซ่อมเสริม
  - 4.3 มีการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองอย่างทันเหตุการณ์
  - 4.4 มีกิจกรรมและ/หรือการจัดการเรียนรู้เพื่อป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา เช่น เพศศึกษา ประสิทธิภาพการเรียนรู้ต่ำ ผู้มีความสามารถพิเศษและผู้มีความต้องการพิเศษ ภาวะซึมเศร้า ภาวะทุพโภชนาการ ขาดแคลน ด้อยโอกาส การขาดทักษะทางสังคม การเข้าใช้ในทางที่ผิด สารเสพติด การกลั่นแกล้งรังแก และการใช้ความรุนแรง การลักขโมย การหมกมุ่นกับเกมและการพนัน ฯลฯ
  - 4.5 มีกิจกรรมส่งเสริมการดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มเพื่อนนักเรียนอย่างหลากหลายตามสภาพปัญหา เช่น เพื่อนช่วยเพื่อน พี่ดูแลน้อง ฯลฯ

4.6 นักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหาได้รับการป้องกัน ช่วยเหลือ และแก้ไขให้มีพฤติกรรมดีขึ้น

5. ด้านการส่งต่อนักเรียน มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

5.1 มีเครือข่ายการส่งต่อภายในและภายนอกโรงเรียน

5.2 มีการส่งต่อภายในและ/หรือภายนอกพร้อมกับข้อมูลผลการช่วยเหลือ เบื้องต้น

5.3 มีการติดตามประเมินผล สรุปรายงานงานผลการส่งต่อ

5.4 มีการปรับปรุงพัฒนาการส่งต่ออย่างมีระบบ

5.5 มีเครือข่ายสหวิชาชีพที่มีการจัดตั้ง มีแผนดำเนินงาน และมีกิจกรรมการประสานงาน การร่วมดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และส่งเสริมดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

ผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปรึกษามีเทคนิควิธีในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้ตรงจุด ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างชัดเจน โดยเน้นการปฏิบัติจริง และมีการประเมินติดตาม และรายงานผลความก้าวหน้าแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบอย่างเป็นระบบ ประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่งต่อนักเรียน มีการบันทึกปัญหาและพฤติกรรมของนักเรียนอย่างละเอียดก่อนส่งต่อให้กับครูที่ดูแล เพื่อดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป และสถานศึกษามีการวางแผนการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ ทั้งการส่งต่อภายในสถานศึกษาและภายนอกสถานศึกษา ทั้งนี้ครูมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนเป็นรายบุคคลตามระดับความสามารถของนักเรียน สถานศึกษาได้จัดทำปฏิทิน แผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นประจำทุกปี ครูและบุคลากรในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามแผนปฏิทินงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนที่วางไว้ตามขั้นตอน ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) กำหนดว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่มุ่งให้การคุ้มครอง ป้องกันดูแล แก้ไขให้ความช่วยเหลือ และส่งเสริมพัฒนาศักยภาพนักเรียนอย่างมีแบบแผนและมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานร่วมกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนเป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข มีสมรรถนะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีทักษะชีวิตมีภูมิคุ้มกันอย่างเหมาะสมและเพียงพอต่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอดปลอดภัยจากสภาวะวิกฤตต่าง ๆ ได้ จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของปรมาภรณ์ สนิธิ (2560) เรื่อง แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า การดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับ

ประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับฉวีรัตน์ อาษาดี (2560) ศึกษาเรื่องสภาพและแนวทางการพัฒนา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน: กรณีศึกษาโรงเรียนพานทองสภานุพัฒน์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กรณีศึกษาโรงเรียน พานทองสภานุพัฒน์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากเช่นกัน

2. ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษา พิเศษกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 5 สำนักบริหารงานการศึกษา พิเศษ จากการสัมภาษณ์เชิงลึก สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า สถานศึกษาควรมีการรวบรวมข้อมูลนักเรียน เป็นรายบุคคลด้วยวิธีการที่เหมาะสม หลากหลาย โดยมีการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อนำมา วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลนักเรียนรายบุคคล/รายกลุ่ม/ระดับชั้น/ระดับสถานศึกษา และมีการนำข้อมูลไปใช้ ในการส่งเสริมพัฒนาช่วยเหลือนักเรียน จัดทำแผนและปฏิทินปฏิบัติงาน การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็น รายบุคคล โดยแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเตรียมความพร้อม ครูมีการดำเนินงาน เก็บรวบรวมและจัดเก็บ ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ และครูมีการสรุปและรายงานผลการดำเนินงานด้านการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล อีกทั้งสถานศึกษาควรมีการจัดการประชุม วางแผนคณะครูและบุคลากรทางการศึกษา สร้างความตระหนักให้ความรู้คำแนะนำ วิธีการดำเนินการแก่ครูผู้ปฏิบัติในการทำแบบเยี่ยมบ้านของนักเรียน ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของเจตดินทร์ บุญญรัตน์ (2565) ได้ศึกษาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า สถานศึกษาควรมีการสร้าง ความเข้าใจในการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ตรงกัน และ สอดคล้องกับไพบุลย์ เต็นสว่าง (2564) ได้ศึกษาการดำเนินงานและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ครูมี เครื่องมือหลากหลายประเภทที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดทำข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่าง ครบถ้วน ครูที่ปรึกษาดำเนินการเยี่ยมบ้านนักเรียนครบทุกคน และดำเนินการศึกษานักเรียนที่มีปัญหาเป็นราย กรณีทุกครั้ง โรงเรียนดำเนินการประชุมครูโดยยึดหลักการคัดกรองนักเรียนตามคู่มือระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน

2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า สถานศึกษาควรมีการจำแนกคัดกรองนักเรียนตาม แนวทาง/เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด มีการสรุปผลการจำแนกคัดกรองนักเรียนครบทุกคน มีการสรุปผลการ จำแนกคัดกรองนักเรียนเป็นระดับชั้นและระดับโรงเรียน มีการนำผลที่ได้จากการจำแนกคัดกรองนักเรียนมา จัดทำสารสนเทศระดับ สถานศึกษาและนำไปใช้ในการแก้ปัญหาส่งเสริมพัฒนานักเรียน จึงสอดคล้องกับ งานวิจัยของไพบุลย์ เต็นสว่าง (2564) ได้ศึกษาการดำเนินงานและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนดำเนินการ

คัดกรองนักเรียนโดยแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ครูฝ่ายกิจกรรมนักเรียนมีการสำรวจและแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสนใจและความต้องการของนักเรียน โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน โดยกิจกรรมดังกล่าวนี้ นักเรียนได้แสดงความสามารถอย่างหลากหลาย และสอดคล้องกับเจตนาดี บัญญัติ (2565) ได้ศึกษาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน สถานศึกษาควรใช้การประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจและให้ความรู้ในการใช้เกณฑ์การคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนสถานศึกษาควรมีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและส่งเสริมพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน สถานศึกษาควรมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับบุคลากรในสถานศึกษา ให้ความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะด้านการส่งต่อนักเรียน สถานศึกษาควรมีการประชุมวางแผนในการส่งต่อนักเรียนและแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศติดตามประเมินผลการส่งต่อนักเรียน

2.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีแผน/โครงการ/กิจกรรม ส่งเสริมพัฒนานักเรียนและมีการนำไปปฏิบัติ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนที่สอดคล้องกับสารสนเทศผลการ คัดกรองนักเรียนของสถานศึกษา มีการจัดกิจกรรมโฮมรูมอย่างต่อเนื่องช่วยเหลือและพัฒนานักเรียน มีการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) โดยครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น และผู้ปกครอง ร่วมกันวางแผนในการดูแล มีการติดตามพฤติกรรมจากการช่วยเหลือส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของ นักเรียนอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินสรุปและรายงานผลการดำเนินงาน จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561) ศึกษาเรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำ คุณหญิงบุรี พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ได้แก่ ทีมงานได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรชี้แจงให้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยการประชุมผู้ปกครองและอธิบายถึงความสำคัญของแนวทางส่งเสริมและพัฒนา เพื่อผู้ปกครองจะได้ทราบพฤติกรรมของนักเรียน และแนวทางส่งเสริมพัฒนาพฤติกรรมของบุตรหลานร่วมกันกับครูที่ปรึกษาและผู้ปกครองท่านอื่น ๆ และโรงเรียนควรมีการพัฒนาจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักจุดเด่น จุดด้อย และการพัฒนาปรับปรุงตนเอง ทีมประสานได้ให้ข้อเสนอแนะว่า โรงเรียนควรเพิ่มความสำคัญโดยให้ครูประจำชั้น หรือครูที่ปรึกษาสำรวจความต้องการในการจัดกิจกรรมของนักเรียน เช่น จัดโครงการส่งเสริมกิจกรรมชุมนุมตามความถนัด ตามความสามารถให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนให้มากขึ้น ทีมงานได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ครูที่ปรึกษาควรดำเนินการจัดกิจกรรมแสดงความสามารถของนักเรียนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เพื่อพัฒนาความสามารถและการสร้างคุณค่าให้ผู้เรียน โดยจัดโอกาสและสรรหาเวทีให้ผู้เรียนได้แสดงผลงาน แสดงความสามารถให้ผู้อื่นได้รับรู้ได้ชื่นชม ภาคภูมิใจ และสร้างคุณค่าให้กับผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบความสามารถของตนเอง มีความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง

2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา พบว่า มีการให้คำปรึกษาเบื้องต้น มีการจัดกิจกรรมซ่อมเสริม มีการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองอย่างทันเหตุการณ์ มีกิจกรรมและ/หรือการจัดการเรียนรู้เพื่อป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา เช่น เพศศึกษา ประสิทธิภาพการเรียนรู้ตกต่ำ ผู้มี

ความสามารถพิเศษและผู้มีความต้องการพิเศษ ภาวะซึมเศร้า ภาวะทุพโภชนาการ ขาดแคลน ด้อยโอกาส การขาดทักษะทางสังคม การใช้จ่ายในทางที่ผิด สารเสพติด การกลั่นแกล้งรังแก และการใช้ความรุนแรง การลักขโมย การหมกมุ่นกับเกมและการพนัน ฯลฯ มีกิจกรรมส่งเสริมการดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มเพื่อนนักเรียน อย่างหลากหลาย ตามสภาพปัญหา เช่น เพื่อนช่วยเพื่อน พี่ดูแลน้อง ฯลฯ และนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหาได้รับการป้องกัน ช่วยเหลือ และแก้ไขให้ มีพฤติกรรมดีขึ้น จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของไพบูลย์ เต็นสว่าง (2564) ได้ศึกษาการดำเนินงานและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัย ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาพบว่า โรงเรียนจัดทำโครงการหรือกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน โรงเรียนดำเนินการแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นรายกรณีตามกลุ่มที่มีปัญหา โรงเรียนประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง และจัดอบรมครูที่ปรึกษาด้านเทคนิคในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ครูที่ปรึกษาดำเนินการส่งต่อภายในสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา

2.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีเครือข่ายการส่งต่อภายในและภายนอกโรงเรียน มีการส่งต่อภายในและ/หรือภายนอกพร้อมกับข้อมูลผลการช่วยเหลือเบื้องต้น มีการติดตามประเมินผล สรุปรายงานงานผลการส่งต่อ มีการปรับปรุงพัฒนาการส่งต่ออย่างมีระบบ มีเครือข่ายสหวิชาชีพที่มีการจัดตั้ง มีแผนดำเนินงาน และมีกิจกรรมการประสานงาน การร่วมดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และส่งเสริมดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างต่อเนื่อง จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของเทิดศักดิ์ ยะยอง (2562) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ตามกระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง และเพื่อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ด้านการส่งต่อ คือ ควรตรวจสอบระหว่างการดำเนินการว่ามีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการหรือไม่ มีวิธีแก้ปัญหาอย่างไร นำเครื่องมือที่ได้จากการตรวจสอบในการดำเนินการกิจกรรมไปประเมินผล ถ้าเกิดปัญหาให้หาสาเหตุของปัญหา แล้วหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขถ้าผลได้ตามมาตรฐานที่วางแผนไว้ให้ชัดเจนและพัฒนาต่อยอด และสอดคล้องกับปรมาภรณ์ สุนธิ (2560) เรื่องแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน ในกรณีของการส่งต่อภายนอก ครูประจำชั้นนำส่งนักเรียนที่มีปัญหาให้กับครูผู้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จากนั้นมีการบันทึกการส่งต่อนักเรียนไปยังองค์กรภายนอก ซึ่งมีผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการแก้ไขปัญหาตามสภาพปัญหาของนักเรียนเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากนักเรียนกลุ่มเสี่ยงคือนักเรียนกลุ่มปกติ

ข้อเสนอแนะการวิจัย(Research Suggestions)

จากผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษที่ 5 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการส่งเสริมครูที่ปรึกษาใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน มีการสื่อสารข้อมูลด้านพฤติกรรมและด้านการเรียนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น แนะแนว ฝ่ายปกครองฝ่ายวิชาการอย่างต่อเนื่อง จัดทำแบบบันทึกสุขภาพนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน สถานศึกษาและครูที่ปรึกษาควรมีการชี้แจง เสนอแนะและร่วมวางแผนในการแจ้งให้ผู้ปกครองได้ทราบข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาเพื่อขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการปฏิบัติกับนักเรียนในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาอย่างถูกต้องไม่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเองแปลกแตกต่างจากเพื่อนเพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้อง

1.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และการป้องกันแก้ไขปัญหา ครูที่ปรึกษาและบุคลากรในโรงเรียนควรให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ตระหนักและเห็นคุณค่าในการเป็นผู้ดูแลและแก้ไขปัญหิต่าง ๆ ของนักเรียนอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการวางแผนการทำงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับโมเดลรูปแบบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

2.3 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

เอกสารอ้างอิง (References)

- กรมสุขภาพจิต. (2544). คู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ : อิมเมจกรุ๊ป.
- เจตบดีรินทร์ บุญรัตน์. (2565). แนวทางการดำเนินงานและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1. การศึกษาคนควาอิสระ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ถวิลรัตน์ อาชาติ. (2560). สภาพและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน : กรณีศึกษา โรงเรียนพานทองสภามณฑลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร, 10(2).
- เทิดศักดิ์ ยะยอง. (2562). การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ตามกระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

- เบญจวรรณ นุ่นทอง. (2561). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 15(71).
- ปรมาภรณ์ สนธิ. (2560). แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของ
โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ไพบูลย์ เต็นสว่าง. (2564). แนวทางการดำเนินงานและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ในโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี. การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- สุธิดา พงษ์สวัสดิ์. (2561). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิง
เนื่องบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม. กรุงเทพฯ : ชวนทิพย์.
- _____. (2559). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ : สหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2552). คู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนที่จัดการศึกษา
สำหรับเด็กพิการ. กรุงเทพฯ : บัณฑิตศึกษา.
- _____. (2555). แผนพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ. เชียงใหม่: ผู้แต่ง.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D.W. (1970, Autumn) Determining Sampling Size for Research
Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3).

การรับรู้ประโยชน์ ทศนคติ และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏสุรินทร์

PERCEIVED BENEFIT, ATTITUDES, AND ONLINE MEDIA USAGE OF DECISION SURINDRA RAJABHAT UNIVERSITY STUDENTS.

จันทิมา บุโพธิ์^{1*} ฟ้าวดี สีโสตา² และ กนกพร สุขสง³

Jantima Bupho^{1*}, Fawadee Seesoda² and Kanokporn Suksong³

^{1,2,3}Students of Surindra Rajabhat University.

*Corresponding author, e-mail: Jantima099029@gmail.com

วันที่รับบทความ 16 กันยายน 2567

วันแก้ไขบทความ 5 ตุลาคม 2567

วันที่รับบทความ 22 ตุลาคม 2567

บทคัดย่อ (Abstract)

งานวิจัยเรื่องการศึกษาการรับรู้ประโยชน์ ทศนคติ และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 2) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ประโยชน์ ทศนคติ และการตัดสินใจการใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 3) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการรับรู้ประโยชน์ ทศนคติ และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ตัวอย่างในการศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จำนวน 4,976 ราย จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย พบว่าแบบสอบถามฉบับนี้อยู่ในเกณฑ์ที่มีความเชื่อถือได้ นั่นคือ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.913 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน ได้แก่ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 20-22 ปี ใช้โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ตสมาทโฟน ใช้งานมากกว่า 12 ชั่วโมง และใช้ค้นหาข้อมูล/ข่าวสาร มากที่สุด การศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ทศนคติ และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ อยู่ในระดับมาก พบว่า 1) ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการใช้สื่อออนไลน์ ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ส่งข้อมูล ข่าวสาร ส่งงาน และสื่อ ได้สะดวกและรวดเร็ว 2) ด้านทัศนคติต่อสื่อออนไลน์ ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การใช้สื่อออนไลน์ทำให้รู้สึกเพลิดเพลินในการติดตามข้อมูลข่าวสาร และ 3) ด้านการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์เพื่อสร้างความบันเทิง เช่น ดูหนัง ฟังเพลง เป็นต้น

คำสำคัญ : การรับรู้ประโยชน์, ทศนคติ, การตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์

Abstract

Research on the study of perceived benefits, attitudes and decisions to use online media of students at Surin Rajabhat University. It is quantitative research (Quantitative Research) using questionnaires (Questionnaire) It is a data collection tool with the following objectives: 1) to study the online media usage behavior of Surin Rajabhat University students; 2) to study the level of perceived benefits, attitudes, and decisions in using online media of Surin Rajabhat University students 3) To compare the differences in perceived benefits, attitudes, and decisions to use online media among students at Surin Rajabhat University. The sample in the study was 4,976 Surindra Rajabhat University students. Then a simple random sampling method was used. It was found that this questionnaire was within the criteria for reliability, that is, it had a confidence value for the entire version equal to 0.913 using a ready-made program including frequency, percentage, mean, and standard deviation. and inferential statistics, including t-test and analysis of variance (ANOVA).

The results showed that the students who responded to the examination were women aged 20-22 years old and used mobile phones. internet smartphone Used for more than 12 hours and used to search for information/news the most. A study of opinions regarding perceived benefits, attitudes, and decisions to use online media. at a high level It was found that 1) in terms of perceived benefits of using online media The highest average is sending information, news, sending work, and media conveniently and quickly. 2) Attitude towards online media. The most average is Using online media makes you feel entertained in following news and 3) deciding to use online media. The most average is Decide to use online media to create entertainment, such as watching movies, listening to music, etc.

Keywords : Perceived Benefit, Attitudes, Online Media usage of Decision

บทนำ

การเข้ามามีบทบาทของเทคโนโลยีที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันของเราตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งเข้านอนในแต่ละวัน เทคโนโลยีช่วยอำนวยความสะดวกสบายให้กับมนุษย์เราจวบจนเป็นส่วนหนึ่งอยู่คู่กับวิถีในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นปัจจัยที่ 5 ของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้เทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่จึงถูกพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เพื่อที่จะให้ทันตามยุคในปัจจุบันที่ผู้บริโภคมีความต้องการที่หลากหลาย ทั้งการโทรออกและรับสายโทรศัพท์ การส่งข้อความ การบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล การถ่ายภาพ และสามารถใช้งานอินเทอร์เน็ต ตลอดจนแอปพลิเคชันให้ใช้งานมากมาย สามารถรองรับการใช้งานอินเทอร์เน็ตผ่าน Wi-Fi หรือ 5G (บุษรา ประกอบธรรม และมานะ อัครริยะเกียรติ, 2555) จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้เกิดการพัฒนาสื่อออนไลน์อย่างฉับพลันและต่อเนื่อง สื่อออนไลน์จึงได้เข้า

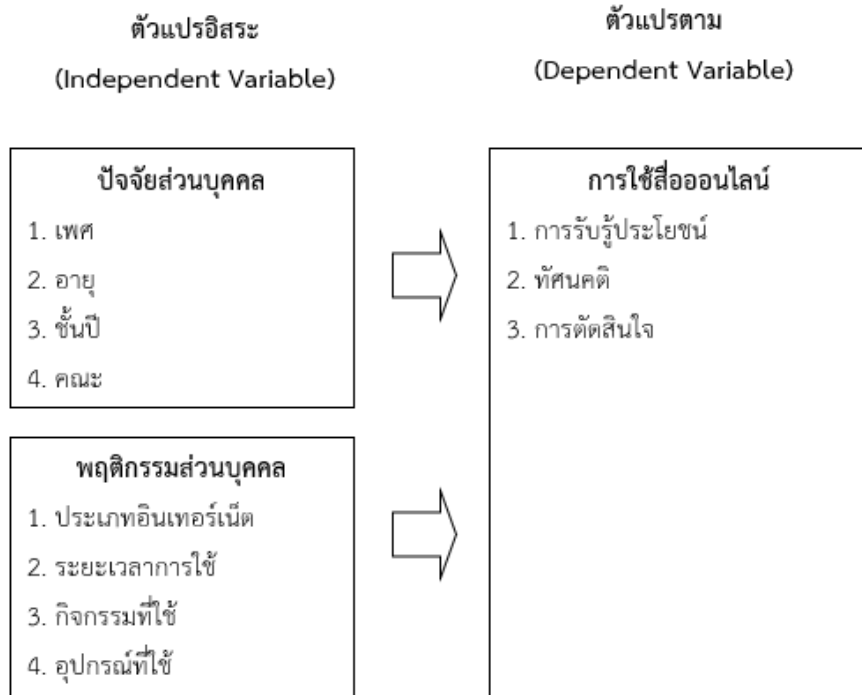
มามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันเทคโนโลยีสารสนเทศได้ถูกพัฒนาควบคู่ไปพร้อมๆ ทำให้รูปแบบของการสื่อสารมีความสะดวกสบาย และรวดเร็วมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถส่งสารเผยแพร่ ถ่ายทอดให้ผู้คนทั่วไปได้รับรู้อย่างรวดเร็ว (แสงเดือน ผ่องพุ่ม, 2556) อย่างไรก็ตาม ความต้องการของผู้บริโภคในการเลือกรับสื่อมีความแตกต่างกันออกไป ผู้ที่รู้จักใช้ประโยชน์จากสื่อออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะด้านใดด้านหนึ่งของตนนั้น นับว่าเป็นการเลือกใช้สื่ออย่างชาญฉลาด มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ (วิทวินทร์ ประทังคติ และคณะ, 2565)

พฤติกรรมและการตัดสินใจของผู้ใช้สื่อออนไลน์เปลี่ยนไป โดยเฉพาะผู้บริโภคที่อยู่ในวัยเรียน ส่วนใหญ่จะมีอุปกรณ์หรือสื่อประกอบการเรียนที่ทันสมัย มีสมาร์ตโฟนพกพาติดตัว รวมถึงอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้ทุกอย่างทุกสถานการณ์ อย่างไรก็ตาม ด้วยการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตที่คุณสมบัติที่รวดเร็ว เข้าถึงทุกช่องทาง (หลอมรวมกับสื่ออื่นๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุกระจายเสียง สื่อโทรทัศน์) มีรูปแบบที่แปลกใหม่ น่าสนใจทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว ส่งผลให้ผู้ใช้โดยเฉพาะในเด็กและเยาวชนใช้สื่อประเภทนี้อย่างขาดการรู้เท่าทันสื่อ และขาดความยับยั้งชั่งใจ ทำให้หลายครั้งอาจก่อให้เกิดปัญหา ทั้งปัญหาด้านสังคม ได้แก่ การถูกล่อลวงในโลกออนไลน์ ก่อให้เกิดผลเสียทั้งร่างกายและทรัพย์สิน ปัญหาการความอยากได้อยากมีเหมือนคนอื่นในโลกออนไลน์ เกิดสื่อลามกอนาจาร ฯลฯ นอกจากนี้ ยังก่อให้เกิดปัญหาด้านร่างกาย คือ ใช้สื่อประเภทนี้จนมีปัญหาด้านสุขภาพ ทั้งด้านสุขภาพกายและจิต และปัญหาการศึกษา ผู้เรียนด้วยตนเอง โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาขณะนี้เติบโตไปพร้อมกับการติดต่อสื่อสารและการรับรู้ข้อมูลจากสื่อออนไลน์ ด้านการศึกษาหาความรู้ และการใช้ภาษาไทยที่ผิดเพี้ยน จนเกิดการวิบัติของภาษา ซึ่งเป็นมาตลอดหลายปีจะเห็นได้จากสื่อสังคมออนไลน์ แต่ส่วนใหญ่นักศึกษาก็มีการใช้สื่อออนไลน์ที่เกิดประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ ในการหาความรู้ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน เช่น การสร้างสรรค์สื่อการเรียน การติดต่อสื่อสารสานสัมพันธ์มิตรระหว่างมหาลัยด้วยกัน ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษาเองว่าจะตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ให้เกิดผลในด้านใด

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
2. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ประโยชน์ ทัศนคติ และการตัดสินใจการใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการรับรู้ประโยชน์ ทัศนคติ และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และการตัดสินใจการใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 4,976 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2566) (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2566)
2. ขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 357 คน การสุ่มตัวอย่างเพื่อใช้สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ซึ่งเหมาะกับงานวิจัยที่มีลักษณะของประชากรที่มีขนาดใหญ่และตัวผู้คณะวิจัยมีข้อจำกัดด้านเวลา กำลังคน หรืองบประมาณในการเก็บรวบรวมข้อมูล งานวิจัยดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ แบ่งออกเป็น 6 คณะ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดสัดส่วนตัวอย่างเพื่อสุ่มตัวแทนนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จำนวน 6 คณะ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) เรื่องการรับรู้ประโยชน์ทัศนคติ และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ซึ่งแบบสอบถามประกอบไปด้วยโครงสร้าง 3 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สังกัดคณะ ชั้นปี ประเภทของอินเทอร์เน็ตที่ใช้มากที่สุดต่อวัน อุปกรณ์เทคโนโลยีที่ใช้มากที่สุดต่อวัน และระยะเวลาที่ใช้งานมากที่สุดต่อวัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบรายละเอียดและพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นคำถามที่มีระดับการวัดข้อมูลประเภทต่างๆ ประกอบไปด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questionnaire)

2. ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นการรับรู้ประโยชน์ ทัศนคติ และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการใช้สื่อออนไลน์ ด้านทัศนคติต่อสื่อออนไลน์ และด้านการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบ Rating Scale ชนิด 5 ระดับ

3. ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Opened Question) ปัญหา อุปสรรค และเสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ทัศนคติ และการตัดสินใจการใช้สื่อออนไลน์ในปัจจุบัน

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 357 ชุด โดยคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการอธิบาย และนำข้อมูลเกี่ยวกับการตอบแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามทุกหัวข้อ และทุกรายการ

2. คณะผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืน แล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามมาทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการวิจัย

นักศึกษามีการตอบแบบสอบถามแบ่งเป็นสังกัดคณะ 6 คณะ ส่วนใหญ่ คือ คณะมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ จำนวน 109 ราย (คิดเป็นร้อยละ 30.50) รองลงมา ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 88 ราย (คิดเป็นร้อยละ 24.60) คณะครุศาสตร์ จำนวน 71 ราย (คิดเป็นร้อยละ 19.90) คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 49 ราย (คิดเป็นร้อยละ 13.70) คณะเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร จำนวน 21 ราย (คิดเป็นร้อยละ 5.90) และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำนวน 19 ราย (คิดเป็นร้อยละ 5.40) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของการศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ประโยชน์ ทัศนคติ และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภทอินเทอร์เน็ตที่ใช้มากที่สุดต่อวัน		
อินเทอร์เน็ตสมาร์ตโฟน	193	54.10
อินเทอร์เน็ตบ้าน/WIFI	79	22.10
อินเทอร์เน็ตมหาวิทยาลัย	71	19.90
อินเทอร์เน็ตสถานที่อื่นๆ	14	3.90
ผลรวม	357	100.00
ระยะเวลาในการใช้งานโดยเฉลี่ยมากที่สุดต่อวัน		
1-2 ชั่วโมง	30	8.40
3-5 ชั่วโมง	60	16.80
6-8 ชั่วโมง	80	22.40
8-12 ชั่วโมง	86	24.10
มากกว่า 12 ชั่วโมง	101	28.30
ผลรวม	357	100.00
กิจกรรมที่ใช้สื่อออนไลน์มากที่สุดต่อวัน		
ใช้ค้นหาข้อมูล ข่าวสาร	111	31.10
ใช้แชร์ข้อมูลเป็นประโยชน์ต่อเพื่อน/บุคคลอื่น	50	14.00
ใช้ดูภาพยนตร์ เล่นเกม และฟังเพลง	82	23.00
ใช้เป็นช่องทางหารายได้	28	7.80
ใช้งานเพื่อซื้อสินค้าและบริการ	39	10.90
ใช้ทำธุรกรรมทางการเงิน	13	3.70
ใช้พูดคุยสื่อสารกับเพื่อน และคนในครอบครัว	34	9.50
ผลรวม	357	100.00
อุปกรณ์เทคโนโลยีที่ใช้มากที่สุดต่อวัน		
โทรศัพท์มือถือ	206	57.70
คอมพิวเตอร์/โน้ตบุ๊ก	70	19.60
IPAD/TABLET	66	18.50
SMART TV	15	4.20
ผลรวม	357	100.00

จากตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของการศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ประโยชน์ ทัศนคติ และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดยนักศึกษาตอบแบบสอบถามของประเภท

อินเทอร์เน็ตที่ใช้มากที่สุดต่อวันคือ อินเทอร์เน็ตสมาร์ตโฟน จำนวน 193 ราย (คิดเป็นร้อยละ 54.10) รองลงมา ได้แก่ อินเทอร์เน็ตบ้าน/WIFI จำนวน 79 ราย (คิดเป็นร้อยละ 22.10) อินเทอร์เน็ตมหาวิทยาลัย จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.90) และอินเทอร์เน็ตสถานที่อื่นๆ จำนวน 14 ราย (คิดเป็นร้อยละ 3.90) ตามลำดับ

นักศึกษามีการตอบแบบสอบถามของระยะเวลาในการใช้งานโดยเฉลี่ยมากที่สุดต่อวัน ได้แก่ มากกว่า 12 ชั่วโมง จำนวน 101 ราย (คิดเป็นร้อยละ 28.30) รองลงมา ได้แก่ 8-12 ชั่วโมง จำนวน 86 ราย (คิดเป็นร้อยละ 24.10) 6-8 ชั่วโมง จำนวน 80 ราย (คิดเป็นร้อยละ 22.40) 3-5 ชั่วโมง จำนวน 60 ราย (คิดเป็นร้อยละ 16.80) และ 1-2 ชั่วโมง จำนวน 30 ราย (คิดเป็นร้อยละ 8.40) ตามลำดับ

นักศึกษามีการตอบแบบสอบถามของกิจกรรมที่ใช้สื่อออนไลน์มากที่สุดต่อวันคือ ใช้ค้นหาข้อมูล/ข่าวสาร จำนวน 111 ราย (คิดเป็นร้อยละ 31.10) รองลงมา ได้แก่ ใช้ดูภาพยนตร์ เล่นเกม และฟังเพลง จำนวน 82 ราย (คิดเป็นร้อยละ 23.00) ใช้แชร์ข้อมูลเป็นประโยชน์ต่อเพื่อน/บุคคลอื่น จำนวน 50 ราย (คิดเป็นร้อยละ 14.00) ใช้งานเพื่อซื้อสินค้าและบริการ จำนวน 39 ราย (คิดเป็นร้อยละ 10.90) ใช้พูดคุยสื่อสารกับเพื่อน และคนในครอบครัว จำนวน 34 ราย (คิดเป็นร้อยละ 9.50) ใช้เป็นช่องทางหารายได้ จำนวน 28 ราย (คิดเป็นร้อยละ 7.80) และใช้ทำธุรกรรมทางการเงิน จำนวน 13 ราย (คิดเป็นร้อยละ 3.70) ตามลำดับ

นักศึกษามีการตอบแบบสอบถามของอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ใช้มากที่สุดต่อวันคือ โทรศัพท์มือถือ จำนวน 206 ราย (คิดเป็นร้อยละ 57.70) รองลงมา ได้แก่ คอมพิวเตอร์/โน้ตบุ๊ก จำนวน 70 ราย (คิดเป็นร้อยละ 19.60) IPAD/TABLET จำนวน 60 ราย (คิดเป็นร้อยละ 18.50) และ SMART TV จำนวน 15 ราย (คิดเป็นร้อยละ 4.20) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์

การรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการใช้สื่อออนไลน์	4.19	.59	มาก
ด้านทักษะคิดต่อสื่อออนไลน์	3.89	.50	มาก
ด้านการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์	3.98	.51	มาก
รวมผล	4.02	.44	มาก

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาข้อความคำถามของการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.02) โดยพบว่าการใช้สื่อออนไลน์ที่ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการใช้สื่อออนไลน์ ($\bar{X}$ =4.19) รองลงมา ได้แก่ ด้านการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ($\bar{X}$ =3.98) และด้านที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านทักษะคิดต่อสื่อออนไลน์ ($\bar{X}$ =3.89) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์จำแนกตามเพศโดยการวิเคราะห์สถิติที (t-test)

การรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์	ชาย		หญิง		ค่า t	P-value
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการใช้สื่อออนไลน์	4.17	.602	4.22	.583	3.109	.79
ด้านทักษะคิดต่อสื่อออนไลน์	3.87	.480	3.90	.515	.013	.909
ด้านการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์	3.98	.432	3.98	.561	7.011	.008*
ภาพรวม	4.01	.407	4.03	.463	.033	.857

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ที่มีเพศต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ที่มีเพศต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ด้านการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

การรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์	อายุ			ค่า F	P-value
	ต่ำกว่า 20 ปี	20-22 ปี	22 ปีขึ้นไป		
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$		
ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการใช้สื่อออนไลน์	4.24	4.16	4.26	.910	.403
ด้านทักษะคิดต่อสื่อออนไลน์	3.98	3.83	4.00	4.841	.008*
ด้านการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์	4.10	3.90	4.11	6.916	.001*
ภาพรวม	4.11	3.97	4.12	5.198	.006

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ที่มีอายุต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ด้านทักษะคิดต่อสื่อออนไลน์ และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามชั้นปี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

การรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อ ออนไลน์	ชั้นปี				ค่า F	P-value
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4		
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$		
ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการใช้สื่อออนไลน์	4.23	4.20	4.12	4.28	1.423	.236
ด้านทักษะคิดต่อสื่อออนไลน์	3.96	3.84	3.87	3.92	.802	.493
ด้านการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์	3.99	4.05	3.95	3.97	.565	.638
ภาพรวม	4.06	4.03	3.98	4.06	.737	.531

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ที่มีชั้นปีต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการใช้สื่อออนไลน์ ด้านทักษะคิดต่อสื่อออนไลน์ และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์กับพฤติกรรมส่วนบุคคลจำแนกตามกิจกรรมที่ใช้ โดยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

ด้านการ ใช้สื่อ ออนไลน์	กิจกรรมที่ใช้							ค่า F	P- value
	ใช้ดู ภาพยนตร์ เล่นเกม และฟัง เพลง	ใช้เป็น ช่องทาง หา รายได้	ใช้งานเพื่อ ซื้อสินค้า และบริการ	ใช้ทำ ธุรกรรม ทางการเงิน	ใช้พูดคุย สื่อสาร กับเพื่อน และคนใน ครอบครัว	ใช้ ค้นหา ข้อมูล ข่าวสาร	ใช้แชร์ข้อมูล เป็นประโยชน์ ต่อเพื่อน/ บุคคลอื่น		
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
ด้านการรับรู้ ประโยชน์ของการ ใช้สื่อออนไลน์	4.25	4.13	4.16	4.29	4.18	4.42	4.09	.889	.503
ด้านทัศนคติต่อสื่อ ออนไลน์	3.92	3.87	3.92	4.01	3.83	3.69	3.82	.956	.455
ด้านการตัดสินใจ ใช้สื่อออนไลน์	3.95	3.96	4.06	4.17	3.96	3.85	3.85	1.613	.142
ภาพรวม	4.04	3.99	4.05	4.16	3.99	3.98	3.92	.919	.481

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์กับพฤติกรรมส่วนบุคคลจำแนกตามกิจกรรมที่ใช้ พบว่า นักศึกษามีกิจกรรมที่ใช้ต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ที่มีกิจกรรมต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ด้านการรับรู้ประโยชน์ ด้านทัศนคติ และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สรุปและอภิปรายผล

คณะผู้วิจัยนำเสนอสรุปผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จำนวนและร้อยละของการศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ โดยนักศึกษาตอบแบบสอบถามของประเภทอินเทอร์เน็ตที่ใช้มากที่สุดต่อวันคือ อินเทอร์เน็ตสมาทโฟน จำนวน 193 ราย (คิดเป็นร้อยละ 54.10) ระยะเวลาในการใช้งานโดยเฉลี่ยมากที่สุดต่อวัน ได้แก่ มากกว่า 12 ชั่วโมง จำนวน 101 ราย (คิดเป็นร้อยละ 28.30) กิจกรรมที่ใช้สื่อ

ออนไลน์มากที่สุดต่อวันคือ ใช้ค้นหาข้อมูล/ข่าวสาร จำนวน 111 ราย (คิดเป็นร้อยละ 31.10) และอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ใช้มากที่สุดต่อวันคือ โทรศัพท์มือถือ จำนวน 206 ราย (คิดเป็นร้อยละ 57.70)

2. การศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ พบว่าโดยภาพรวมเมื่อพิจารณาข้อคำถามของด้านการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่าการใช้สื่อออนไลน์ที่ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการใช้สื่อออนไลน์ รองลงมา ได้แก่ ด้านการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ($\bar{X}=4.0$) และด้านที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านทักษะคิดต่อสื่อออนไลน์ ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการรับรู้ประโยชน์ ทักษะคิด และการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ที่มีเพศต่างกัน พบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ที่มีอายุต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ที่มีชั้นปีต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ที่มีสังกัดคณะต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีสังกัดคณะที่แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ที่มีการใช้ประเภทอินเทอร์เน็ตต่างกัน พบว่า นักศึกษาใช้ประเภทอินเทอร์เน็ตต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ที่มีระยะเวลาการใช้ต่างกัน พบว่า นักศึกษามีระยะเวลาการใช้ต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ที่มีกิจกรรมที่ใช้ต่างกัน พบว่า นักศึกษามีกิจกรรมที่ใช้ต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ที่มีอุปกรณ์ที่ใช้ต่างกัน พบว่า นักศึกษามีอุปกรณ์ที่ใช้ต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุระหว่าง 20-22 ปี รองมาอายุ 22 ปีขึ้นไป และน้อยกว่า 20 ปี พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์มีการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือ อินเทอร์เน็ตสมาร์ตโฟน มี(ค่าเฉลี่ยร้อยละ 54.10) รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ตบ้าน/WIFI (มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 22.10) รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ตมหาวิทยาลัย (มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 19.90) และน้อยที่สุดคือ อินเทอร์เน็ตสถานที่อื่นๆ (มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.90) ระยะเวลาการใช้งานมากที่สุดคือ ใช้งานมากกว่า 12 ชั่วโมง (มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 28.30) รองลงมาคือ 8-12 ชั่วโมง (มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 24.10) รองลงมาคือ 6-8 ชั่วโมง (มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 22.40) รองลงมาคือ 3-5 ชั่วโมง (มีค่าเฉลี่ยร้อยละ

16.80) และน้อยที่สุดคือ 1-3 ชั่วโมง (มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 8.40) กิจกรรมที่ใช้สื่อออนไลน์มากที่สุดต่อวัน พบว่า ใช้ค้นหาข้อมูล ข่าวสาร มากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 31.10) และน้อยที่สุดคือ ใช้ทำธุรกรรมทางการเงิน (มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.70) และอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ใช้มากที่สุดคือ โทรศัพท์มือถือ (มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 57.70) รองลงมาคือ คอมพิวเตอร์/โน้ตบุ๊ก มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 19.60 รองลงมาคือ IPAD/TABLET (มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 18.50) และน้อยที่สุดคือ SMART TV (มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 4.20) อาจเป็นเพราะโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ตของสมาร์ตโฟนมีความสะดวกสบายในการใช้งานมากกว่าอินเทอร์เน็ตประเภทอื่น เพราะอินเทอร์เน็ตสมาร์ตโฟน สามารถใช้สื่อสารบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้สะดวกมากกว่า ทั้งประหยัดค่าใช้จ่ายในการใช้งานอินเทอร์เน็ต กิจกรรมที่ใช้สื่อออนไลน์ ความสนใจในสื่อออนไลน์ก็มีมากมายแตกต่างกันตามความสนใจของนักศึกษา จึงทำให้มีระยะเวลาการใช้งานแตกต่างกันออกไป สอดคล้องกับ พรรณนิการ์ พุ่มจันทร์ (2558) การศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาแพทย์ระดับปริญญาตรี คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ใน 6 ด้าน ได้แก่ สื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้, ปริมาณระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์, เครื่องมือที่ใช้ในการเชื่อมต่อสื่อสังคมออนไลน์, ด้านการศึกษา, ด้านการติดต่อสื่อสารและด้านความบันเทิง โดยรวม นักศึกษาแพทย์มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์อยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยอภิปรายเป็นรายด้านดังนี้ 1) สื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาแพทย์ระดับปริญญาตรี คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล เลือกใช้สื่อสังคมออนไลน์แตกต่างกัน สื่อสังคมออนไลน์ที่เลือกใช้มากที่สุดก็คือ Facebook ซึ่งเป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด 2) ปริมาณระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาแพทย์ระดับปริญญาตรี คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มีปริมาณระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์โดยรวมอยู่ที่ 1-2 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการศึกษาพบว่า เพศหญิง มีการรับรู้ประโยชน์และทัศนคติ มากกว่า เพศชาย อายุโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 20-22 ปี เพศหญิงมีการใช้สื่อออนไลน์ ในเรื่องของการค้นหาข้อมูล ข่าวสาร ในด้านการเรียนมากกว่า เพศชาย ซึ่งนำมาบูรณาการกับด้านการสอนคือ ต้องให้ข้อมูลกับนักศึกษาที่น่าเชื่อถือมากที่สุด เพราะนักศึกษาเพศหญิงส่วนใหญ่ มีการใช้สื่อออนไลน์ในการสืบค้นหาข้อมูลอย่างกว้างขวาง
2. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์ ด้านการตัดสินใจใช้สื่อออนไลน์มากกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้นผู้สอน ควรให้นักศึกษาพิจารณาการเลือกใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน หรือสื่อออนไลน์ที่ใช้ทำงานที่นักศึกษาสนใจ ให้นักศึกษาได้มีโอกาสตัดสินใจในการเลือกใช้ จะทำให้ตัวนักศึกษามีโอกาสใช้สื่อออนไลน์ที่ตนเองถนัด ซึ่งนักศึกษาอาจจะทำผลงานออกมาได้ดี และเกิดความพึงพอใจต่อตัวนักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. นักวิจัย ผู้สอน หรือผู้ที่สนใจควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องความชอบส่วนบุคคล เพื่อที่จะได้ทราบถึงพฤติกรรมส่วนตัวเชิงลึก เช่น สีที่ชอบ แนวเพลงที่ชอบ และแนวภาพยนตร์ที่ชอบ เป็นต้น ทำให้ทราบถึงทัศนคติต่อสื่อออนไลน์ที่นักศึกษาชื่นชอบ ซึ่งสามารถนำมากำหนดในการบูรณาการจัดการเรียนการสอนได้ อาจทำให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
2. นักวิจัย ผู้สอน หรือผู้ที่สนใจควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับแอปพลิเคชันที่นักศึกษาสนใจ หรือเข้าถึงมากที่สุด เพื่อที่จะได้ทราบถึงแอปพลิเคชันที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีการติดตามข่าวสารในแอปพลิเคชันใดมากที่สุด สามารถนำมาปรับใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลของทางมหาวิทยาลัยได้

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ กลั้ววงศ์. (2561). พฤติกรรมผู้บริโภคออนไลน์ การยอมรับเทคโนโลยี และส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้ออัญมณีเครื่องประดับผ่านสื่อออนไลน์. การค้นคว้าอิสระเป็นหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กรภัทร สุทธิธารา. (2543). ก้าวสู่โลกอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ : อินโฟเพรส.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2558). “ทัศนคติ ความหมาย และความสำคัญ.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.bangkokbiznews.com> สืบค้น 26 มกราคม 2567.
- กฤษณ์กร โนนพลกรัง. (2556). บทที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษา “ทัศนคติต่อส่วนประสมทางการตลาดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ออาชีพศึกษาในเขตเทศบาลนครราชสีมา.” สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กิตติ ภัททิ์พัฒนกุล. (2546). ระบบสารสนเทศ Information Systems. กรุงเทพฯ : เคพี คอมพ์ แอนด์ คอนซัลท์.
- กิตติวัฒน์ นามสวัสดิ์วงศ์. (2559). ทัศนคติของผู้หญิงต่อการโฆษณาโดยใช้แรงดึงดูดทางเพศ (Sex Appeal). การค้นคว้าอิสระหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กุลทร อ่อนยิ้ม. (2553). “เครือข่ายสังคมออนไลน์.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.slideshare.net/krunapon> สืบค้น 8 ธันวาคม 2566.
- กัญชลิตา ตันเจริญ. (2563). พฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ รูปแบบการนำเสนอข้อมูล การตัดสินใจ Fan Page แนะนำการท่องเที่ยว Unseen Tour Thailand. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตติมา เทียมบุญประเสริฐ. (2546). ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : วี.เจ.พรินติ้ง.
- จิราพร รุจิวัฒนากร. (2556). พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประเภทต่างๆ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชัยภูมิ.
- เจริญศรี ศรีจันทร์ดร. (2559). ทัศนคติของครูและผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ต่อการจัดการเรียนร่วม. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ฉัตยาพร เสมอใจ. (2550). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ : บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- ชนม์ธีรา ขาละม้ายและพนัชร สิมะขจรบุญ. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ประโยชน์การใช้งานแอปพลิเคชันสั่งอาหาร. **วารสารนวัตกรรมธุรกิจ การจัดการ และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร**.
- ชลธิดา เอี่ยมสิทธิ์พันธุ์. (2562). ปัจจัยส่วนประสมการตลาด 7Ps ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าร่วมการแข่งขันไตรกีฬา. **คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**.
- ชรินทร์ทิพย์ อะถาพัฒน์. (2566). **พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในชีวิตประจำวันของประชากรในกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพฯ : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชูลี กอบวิทยาวงศ์. (2562). **ผลของสื่อบรรจุภัณฑ์และประเภทสินค้า ต่อพฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยเดช ช่างเพียร. (2565). **พฤติกรรมการบริโภคข้าวออร์แกนิกของผู้บริโภคในเขตมีนบุรี**. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- ณาดยา ฉาบนาค. (2548). **ระบบสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ : เอส.พี.ซี บุคส์ จำกัด ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ทศนา เขมมณี. (2548). **รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2550). **การบริหารงานบุคคล**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ธาม วงศ์สรรคกร, ชาญเดช เจริญวิริยะกุล และอัครมณี สมใจ. (2566). การรับรู้ประโยชน์ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ของผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- นวพร อาริมิตร. (2564). **แนวทางการพัฒนาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมภายในและนอกเขตการบิน ท่าอากาศยานนานาชาติอู่ตะเภา**. กรุงเทพฯ : คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นันทิการ์ จิตรingham. (2564). “พฤติกรรมการสื่อสารบนเครือข่ายสังคมออนไลน์เฟซบุ๊กและการรู้เท่าทันสื่อของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร”. **วารสารนิเทศศาสตร์**. 39(1).
- บุษรา ประกอบธรรม และมานะ อัครวิริยะเกียรติ. (2555). “นวัตกรรมทางการตลาดบนสมาร์ตโฟน”. **วารสารนักบริหาร**, 32(4), 32-37.
- ประเสริฐศักดิ์ โพธิ์ทอง. (2565). ผลกระทบของการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ต่อพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป. **วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์**. 24(3).
- พรรณิการ์ พุ่มจันทร์. (2558). พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาแพทย์ระดับปริญญาตรีของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล. **นิพนธ์ต้นฉบับ**. 8(1).
- พัฒนัธนะ บุญชู. (2564). **Leon Schiffman and Joe Wisenblit. E-book Consumer Behavior**. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.

- ภัทรารวรรณ กวาวสาม,พระมหาสุริยา แซ่ย่าง. (2023). การศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัยสงฆ์เชียงราย. เชียงราย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย.
- มนัฏญานันท์ นภัสโพธิ์ศรี. (2557). การศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook กรณีศึกษา : พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดกำแพงเพชร.การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แขนงวิชาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น. “บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://mslib.kku.ac.th/>. สืบค้น 8 ธันวาคม 2566.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. (2566). “ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.sru.ac.th/about/history>. สืบค้น 8 ธันวาคม 2566.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. (2566). “โครงสร้างหน่วยงาน, ผู้บริหาร.” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.sru.ac.th/about/history>. สืบค้น 8 ธันวาคม 2566.
- มัทนา เจริญวงศ์. (2562). ความหลงของจริง เรื่องจริงของข่าวการเมือง. วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 26(1) : 43-59.
- รัชดากร พลภักดี. (2563). บทความปริทัศน์การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์ COVID-19. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 19(1).
- วชิรวัชร งามละม่อน. (2558). แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์. [ออนไลน์.] เข้าถึงได้จาก <https://learningofpublic.blogspot.com/2015/09/blog-l> สืบค้น 26 มกราคม 2567.

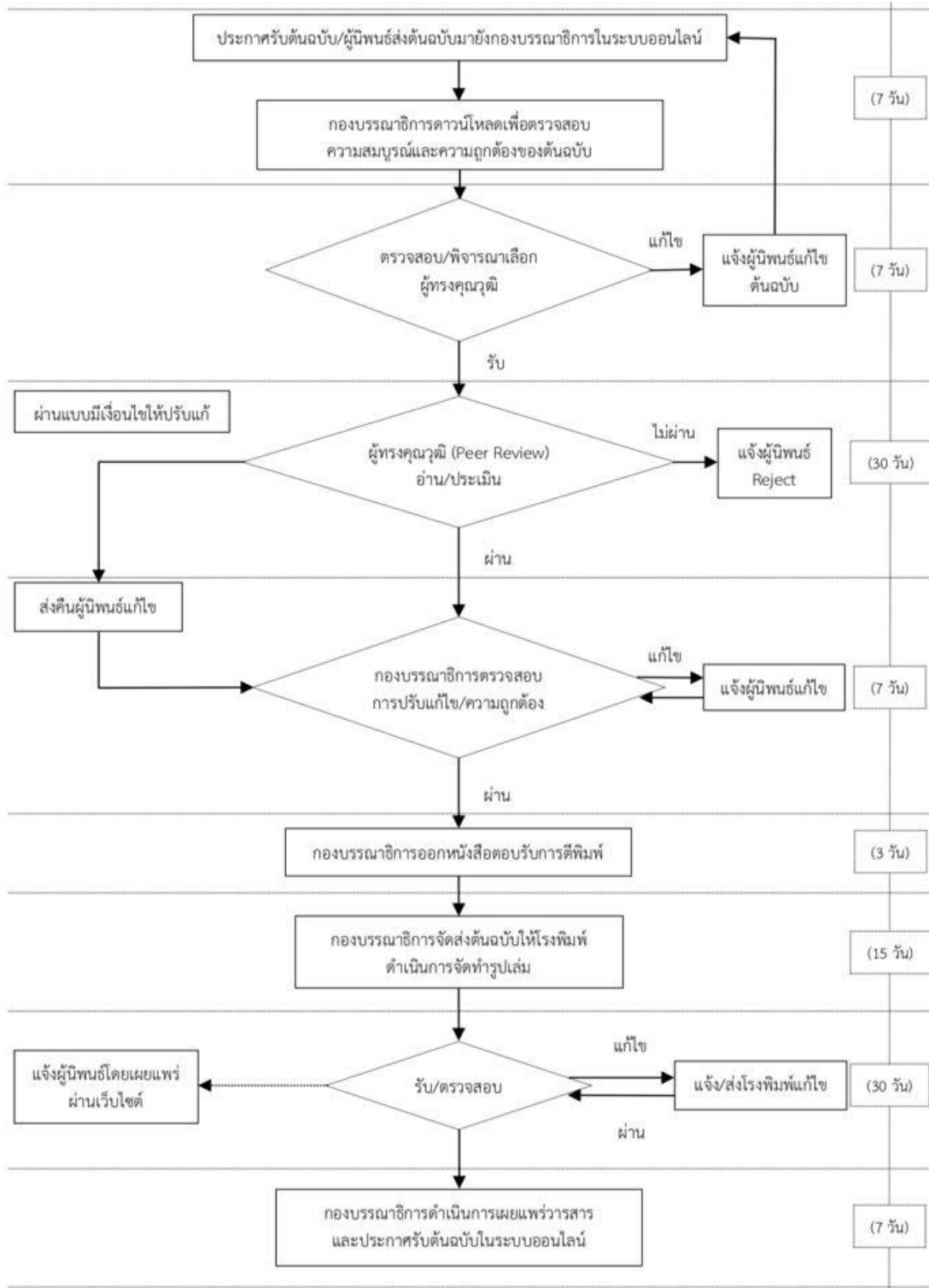

ภาคผนวก
(Appendix)

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา

หมายเหตุ : ระยะเวลา (จำนวนวัน) ที่ปรากฏในขั้นตอนอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา

สำนักงาน :

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา โครงการบัณฑิตศึกษา อาคาร 28 ชั้น 1
186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000
โทรศัพท์/โทรสาร 044-710000, 094-5694453

<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs>

E-mail : graduate_journal@srnu.ac.th

ISSN XXXX -XXXX (Print)

ISSN XXXX -XXXX (Online)

นโยบายและขอบเขตการตีพิมพ์เผยแพร่ (Scope and Publication Policies)

วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีนโยบายในการส่งเสริม รวบรวมและเผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัยและนวัตกรรมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณาจารย์ บุคลากร นักวิชาการ ตลอดจนผู้สนใจทั้งภายในและภายนอกสำหรับการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับชุมชนและสังคม โดยมุ่งเน้นการเผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัยและนวัตกรรมทางด้านสังคมศาสตร์และด้านการศึกษา กำหนดการตีพิมพ์ปีละ 2 ฉบับ ออกราย 6 เดือนคือ เล่มที่ 1 มกราคม-มิถุนายน และเล่มที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม โดยรูปแบบผลงานที่วารสารจะรับพิจารณามี 2 ประเภทคือบทความวิชาการและบทความวิจัย ซึ่งจะต้องได้รับการตรวจสอบทางวิชาการ(Peer Review) โดยมีผู้พิจารณา 3 คน ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน จากหลากหลายสถาบัน เพื่อให้วารสารมีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล และนำไปอ้างอิงได้ ผลงานที่ส่งมาตีพิมพ์ จะต้องมีการ งานทบทวนความรู้เดิมและเสนอความรู้ใหม่ที่ทันสมัยรวมทั้งข้อคิดเห็นที่เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่าน ผลงานจะต้องไม่เคยถูกนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ใน วารสารอื่นใดมาก่อน และไม่ได้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสารใด ๆ

การพิจารณาและคัดเลือกบทความ (Consideration and selection of articles)

บทความที่ส่งมายังวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษาจะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) อย่างน้อยสามท่าน โดยบทความผู้นิพนธ์ภายนอกจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในหนึ่งท่านและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอย่างน้อยสองท่าน ส่วนบทความผู้นิพนธ์ภายในสถาบัน จะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสารทั้งสามท่านที่มีความเชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ ทั้งนี้จะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้นิพนธ์บทความและผู้นิพนธ์บทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความเช่นเดียวกัน (Double-Blind Peer Review) และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร ทั้งนี้ บทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างพิจารณาเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากมีการใช้ภาพหรือตาราง

ของผู้นิพนธ์อื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้นิพนธ์ต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือ
ที่ได้รับการยินยอมต่อกองบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ สำหรับทัศนะและข้อคิดเห็นของ
บทความในวารสารฉบับนี้ เป็นของผู้นิพนธ์แต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา ตีพิมพ์บทความประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. บทความวิจัย

รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจทันต่อเหตุการณ์
และยุคสมัย ซึ่งไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใด ๆ มาก่อน ควรมีองค์ประกอบดังนี้

1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและ
ตามด้วยภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้นิพนธ์ (Author) ชื่อและนามสกุลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุคำเป็นคำสำคัญของ
เนื้อหา ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา เหมาะสมสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นหาข้อมูล

1.5 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนของเนื้อหาที่อธิบายถึงความจำเป็นและความสำคัญ
ของปัญหา และเหตุผลนำไปสู่การศึกษาวิจัย ทั้งนี้ ควรอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความ
ถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ

1.6 วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย
ของการวิจัย

1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย(ถ้ามี) อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา โดยการอนุมาน
กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีได้อย่างกระชับและเข้าใจง่าย

1.8 สมมติฐานการวิจัย(ถ้ามี) สมมติฐานที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษากับคำตอบที่
ผู้วิจัยคาดคะเนโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายสามารถสื่อความหมายได้โดยตรง

1.9 วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods) อธิบายถึงกระบวนการดำเนินการวิจัยอย่าง
ละเอียด และชัดเจน กล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการศึกษา เช่น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา
ขอบเขตการศึกษา วิธีการศึกษา เครื่องมือที่ใช้และวิธีการเก็บข้อมูลในการวิจัยมีความเหมาะสมและคุณภาพ
รวมทั้งสถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1.10 ผลการวิจัย (Research Results) เสนอผลการวิจัยที่ตรงประเด็นตามลำดับขั้นของการ
วิจัย ควรจำแนกผลออกเป็นหมวดหมู่และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการบรรยายในเนื้อเรื่อง
หรือแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยภาพประกอบ ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิ ตามความเหมาะสม

1.11 อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion) อภิปรายผลโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบ
ผลการวิจัยให้เข้ากับหลักทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำข้อค้นพบของงานวิจัยมาอภิปราย

เพื่อเชื่อมโยงผลการวิจัยให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาการวิจัย เพื่อให้มีความเข้าใจหรือเกิดความรู้ใหม่ที่
เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้น รวมทั้งข้อดี ข้อเสียของวิธีการศึกษา เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ ปัญหาและ
อุปสรรคต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์

1.12 ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions) ระบุข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัย
ไปใช้ และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1.13 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและ
ความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ โดยเป็นการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-
text Citation) แบบนามปีที่ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) คือ
การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้
หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้พิมพ์ด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และ
เลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication) หรือ (Author./Year of Publication) เช่น
Supsin (2018) หรือ (Brown, 1997) เป็นต้น

2. บทความวิชาการ

หัวข้อและเนื้อหาควรชี้ประเด็นที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนและมีลำดับเนื้อหาที่เหมาะสม เพื่อให้
ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ชัดเจน รวมถึงใช้ทฤษฎีวิเคราะห์และเสนอแนะประเด็นอย่างสมบูรณ์ ควรมี
องค์ประกอบดังนี้

2.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและ
ตามด้วยภาษาอังกฤษบรรทัดถัดต่อมา

2.2 ผู้พิมพ์ (Author) ชื่อและนามสกุลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุคำเป็นคำสำคัญของ
เนื้อหา ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา เหมาะสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นหาข้อมูล

2.5 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนแนะนำและปูพื้นเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านทราบข้อมูลเบื้องต้น
ของเนื้อหา

2.6 เนื้อหา (Content) เนื้อหาบทความ มีการแบ่งประเด็นเรื่องย่อย ๆ และการจัด
เรียงลำดับเป็นไปตามรายละเอียดของเนื้อหา

2.7 บทสรุป (Conclusion) การสรุปเนื้อหาในบทความทั้งหมดออกมาอย่างชัดเจน กระชับ
โดยมีการสรุปปิดท้ายเนื้อหาที่นำเสนอ

2.8 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและ
ความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ โดยเป็นการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-
text Citation) แบบนามปีที่ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) คือ
การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้
หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้พิมพ์ด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และ

เลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication) หรือ (Author./Year of Publication) เช่น
Supsin (2018) หรือ (Brown, 1997) เป็นต้น

การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ในวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา ต้องส่งบทความผ่านระบบออนไลน์ได้ที่
<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs> และสำเนาหลักฐานการชำระเงินค่าธรรมเนียมมาที่
กองบรรณาธิการวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา โครงการบัณฑิตศึกษา อาคาร 28 ชั้น 1
186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000
โทรศัพท์/โทรสาร 044-710000, 094-5694453 / 044-514694

รูปแบบบทความและการพิมพ์เนื้อหาบทความ

1. การเตรียมต้นฉบับบทความ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ขนาดต้นฉบับ ขนาดหน้ากระดาษ A4 โดยมีการตั้งค่าหน้ากระดาษความกว้าง 8.5 นิ้ว และความสูง 11 นิ้ว โดยเว้นระยะห่างระหว่างขอบกระดาษด้านบนและด้านซ้าย 1 นิ้ว ด้านขวาและด้านล่าง 1 นิ้ว

1.2 รูปแบบการพิมพ์ เนื้อหาในบทความส่วนแรก จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ คือ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้วิจัย บทคัดย่อ และคำสำคัญ อยู่ส่วนหน้าแรก ส่วนที่สอง จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ คือเนื้อหาบทความที่อยู่ส่วนหน้าที่สองเป็นต้นไป

1.3 ใช้รูปแบบตัวอักษร TH SarabunPSK พิมพ์ด้วยโปรแกรมไมโครซอฟต์เวิร์ด

1.4 หัวกระดาษ ประกอบด้วยเลขหน้า ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านขวาบน

1.5 ชื่อเรื่อง/ชื่อบทความภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 18 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษ

1.6 ชื่อผู้นิพนธ์ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุล ไม่ต้องมีคำนำหน้า เว้น 2 เคาะระหว่างชื่อและนามสกุล ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษใต้ชื่อเรื่อง

1.7 เครื่องหมายเลข¹ เขียนไว้บนนามสกุลผู้นิพนธ์ เพื่อระบุสังกัดคณะ หน่วยงาน และอีเมลของผู้นิพนธ์

1.8 หัวข้อของบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย

1.9 เนื้อหาบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ให้จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ บรรทัดแรกเว้น 7 ตัวอักษรจากขอบกระดาษด้านซ้ายและพิมพ์ให้ชิดขอบทั้งสองด้าน ส่วนเนื้อหาบทความที่อยู่หน้าที่สองเป็นต้นไปให้จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์เช่นกัน ทั้งนี้ ควรมีความยาวไม่เกิน 500 คำ และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) วิธีการศึกษา (Methods) ผลการศึกษา (Results) และคุณค่าหรือการนำไปใช้ประโยชน์

1.10 หัวข้อคำสำคัญภาษาไทยและอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย ระบุคำสำคัญที่นำไปใช้เป็นคำค้น คำสำคัญแต่ละคำค้นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) ทั้งนี้ ควรมีคำสำคัญ 3-5 คำ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร

1.11 หัวข้อเรื่อง ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย

1.12 หัวข้อย่อ ย่อ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ระบุหมายเลขหน้าหัวข้อย่อโดยเรียงตามลำดับหมายเลข

1.13 จำนวนต้นฉบับ ควรมีความยาวอยู่ระหว่าง 10-12 หน้า โดยนับรวมตาราง รูปภาพ แผนภูมิ และเอกสารอ้างอิง

1.14 การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) และการระบุแหล่งที่มา โดยมีรูปแบบการอ้างอิงแบบนามปี คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้นิพนธ์คั่นด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication) หรือ (Author./Year of Publication) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997) เป็นต้น

1.15 ตาราง รูปภาพ และแผนภูมิ กรณีเป็นตารางให้ชื่อตารางอยู่ด้านบน กรณีที่เป็นรูปภาพหรือแผนภูมิ ให้ระบุชื่อรูปภาพหรือแผนภูมิอยู่ด้านล่าง ตำแหน่งขีดขอบกระดาษด้านซ้าย

ตารางที่ 1 รายละเอียดรูปแบบการเตรียมต้นฉบับบทความ

รายละเอียด	ข		ชนิด
	ขนาดอักษร	รูปแบบ	
ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	1		ตัวหนา
	8	กลาง	
ชื่อผู้นิพนธ์ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	1		ตัวหนา
	6	กลาง	
หน่วยงานที่สังกัด (เชิงอรรถ : Footnote) (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	1		ตัวธรรมดา
	6	ซ้าย	
บทคัดย่อ คำสำคัญ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	1		ตัวหนา
	6	ซ้าย	
หัวข้อหลักตามรูปแบบบทความกำหนดไว้	1		ตัวหนา
	6	ซ้าย	
หัวข้อย่อย	1		ตัวหนา
	6	ซ้าย	
เนื้อหาตามรูปแบบบทความกำหนดไว้	1		ตัวธรรมดา
	6	ซ้าย	
เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	1		ตัวหนา
	6	ซ้าย	
ตาราง			
	ชื่อตาราง (ตารางที่ : จัดไว้บนตาราง)	1	
รายละเอียดชื่อตาราง (พิมพ์ต่อจากชื่อตาราง)	6	ซ้าย	ตัวธรรมดา
	1		
รูปภาพ/แผนภูมิ	6	ซ้าย	

ชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ	1	ตัวหนา
(ภาพ/แผนภูมิที่ : จัดไว้ใต้รูปภาพ/แผนภูมิ)	6	ด้อย
รายละเอียดชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ (พิมพ์ต่อจากชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ)	1	ตัวธรรมดา
	6	ด้อย

การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา : ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบนามปี โดยใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งผู้นิพนธ์ที่เป็นชาวไทยและต่างประเทศ

เอกสารอ้างอิง : ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association citation style)

โดยการอ้างอิงเอกสารให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้นิพนธ์คั่นด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบ

จำนวนต้นฉบับ : ควรมีความยาวอยู่ระหว่าง 10-12

หน้า

2. การเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

2.1 การเขียนเอกสารอ้างอิงให้ใช้ตามรูปแบบของ APA (American Psychological Association citation style) โดยการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ผู้นิพนธ์ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษด้วย หากผู้นิพนธ์มีมากกว่า 3 คน ให้ใส่ชื่อผู้นิพนธ์ทุกคน โดยจัดเรียงตามพยัญชนะ สระ ตามรูปแบบการอ้างอิงตามลำดับก่อนหลังให้ถูกต้อง

2.2 การเรียงลำดับเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ (References) ให้เรียงตามลำดับอักษรของชื่อผู้นิพนธ์ โดยไม่ต้องมีตัวเลขกำกับ ให้เริ่มต้นด้วยรายชื่อเอกสารอ้างอิงภาษาไทยก่อน และต่อด้วยรายชื่อเอกสารอ้างอิงภาษาต่างประเทศ และชื่อผู้นิพนธ์ให้อ้างนามสกุลก่อน โดยเขียนตามรูปแบบเดียวกันกับการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ

2.3 ในกรณีที่อ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทย หากต้องการอ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษให้แปลเอกสารอ้างอิงนั้นเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มเติม และปีพุทธศักราชให้ปรับเป็นปีคริสตศักราช โดยนำไปต่อท้ายรายการอ้างอิงข้างต้นภายใต้หัวข้อ Translated Thai References และให้วงเล็บคำว่า [In Thai] ไว้ท้ายเอกสารอ้างอิงด้วย และชื่อผู้นิพนธ์ให้อ้างนามสกุลก่อน โดยเขียนตามรูปแบบเดียวกันกับการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างลำดับการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

วันชัย สุขตาม. (2560). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐศาสตร์**. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
ลออรัตน์ จิตต์พงษ์, เบญญาภา กาลเขว่า, ประทีป กาลเขว่า. (2562). พฤติกรรมการบริโภคผักให้ปลอดภัยจากสารพิษของประชาชนบ้านแสนสำราญ ตำบลสามขา อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. **วารสารสภาการสาธารณสุขชุมชน**. 1(1) : 53-60

Nakorn Chaiwongsakda, Prawet Anunauea, Niwest Jeenaboonrueang, Seksan Winyangkul, Kwanruan Sinnarong, Thanakorn Jakkaew, et al. (2015). Vehicle routing by using a saving algorithm and the traveling salesman problem: a case study of a drinking water factory. *TJOR*. 3(1) : 51-61.

3. รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

3.1 หนังสือ (Book)

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปีที่พิมพ์) ./ชื่อหนังสือ./ครั้งที่พิมพ์ (ถ้ามี) ./เมืองที่พิมพ์./สำนักพิมพ์.

Author./ (Year of Publication) ./Title of Book./Edition of Book./Place of Publication./: /Publisher Name.

ตัวอย่าง

กฤษณา วงษาสันต์. (2542). **วิถีไทย**. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.

Cook, Robert D. (1995). **Finite Element Modeling for Stress Analysis**. New york : John wiley & sons.

3.2 รายงานทางวิชาการ

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปีที่พิมพ์) ./ชื่อเรื่อง./เมืองที่พิมพ์./หน่วยงานที่เผยแพร่.

Author./ (Year of Publication) ./Title./Edition of Book./Place of Publication./: /Publisher Name.

ตัวอย่าง

อัคราพร สุขทอง. (2558). การพัฒนาเทคนิคการสอน “เรียมอันเร” จากภูมิปัญญาชาวบ้านสุรินทร์.

สุรินทร์ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

Hickman, George A. (2010). **The Management of Teaching for Quality Improvement Chiang Mai Thailand**. Chiang Mai : Chiang Mai University.

3.3 วิทยานิพนธ์

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปีที่พิมพ์) ./ชื่อวิทยานิพนธ์./วิทยานิพนธ์ระดับ/(บัณฑิต, มหาบัณฑิต, ดุษฎีบัณฑิตให้
ระบุงลงให้ชัดเจน)/ชื่อสถานศึกษา.

Author./ (Year of Publication) ./Title of Thesis./Degree of Thesis./Publisher Name.

ตัวอย่าง

คณิงนิตย์ ไสยโสภณ. (2554). **คุณค่าและความเชื่อตำนานนาครที่มีอิทธิพลต่อวิถีประชากรกลุ่มชนกลุ่มน้ำแม่โขง
ในเขตวัฒนธรรมศรีโคตรบูร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การ
พัฒนาภูมิภาค (กลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง)บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

Kaewnimitchai, N. (1996). **An Analysis of College Student Culture in Thai Higher Education
Institutions.** Doctoral Dissertation Graduate School Chulalongkorn University.

3.4 รายงานการประชุม

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ในชื่อรายงานการประชุม./วันเดือนปีที่จัด./เลขหน้า./
สถานที่./:สำนักพิมพ์.

Author./ (Year of Publication)./Title of Article./In Title./Date of Publication./page./Place of
Publication./:Publisher Name.

ตัวอย่าง

วิสูตร อยู่คง. (2537). การฟื้นตัวของป่าชุมชนดงใหญ่. **ในการบรรยายเรื่องการฟื้นฟูป่าโดยช่วยต้นไม้ให้สืบพันธุ์
ตามธรรมชาติ.** วันที่ 11 เมษายน 2537. หน้า 10-11. กรุงเทพฯ : ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชน.

Sinlarat, P. (1995). Success and Failure of Faculty Development in Thai University. *In*
Preparing Teachers for all the World's Children : An Era of Transformation
Proceedings of International Conference, Bangkok. pp. 217-233. Bangkok :
UNICEF.

3.5 วารสาร

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปี)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่พิมพ์(ฉบับที่พิมพ์)/:เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

Author./ (Date of Publication)./Title of Article./Name of Journal./Year(Volume)/:page.

ตัวอย่าง

สารภี วรรณตรง. (2559). ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ : สุวรรณภูมิ-อุษาคเนย์ ภาคพิสดาร. **วารสาร
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.** 18(1) : 129-134.

Cooray, V. (1992). Horizontal Fields Generated by Return Strokes. **Radio Science.** 27(9) : 529-537.

3.6 หนังสือพิมพ์

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปี./เดือน/วันที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อหนังสือพิมพ์./เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

Author./ (Date of Publication)./Title of Article./Name of Newspaper./page.

ตัวอย่าง

ปรียา เหล่าวิวัฒน์. (2549, พฤศจิกายน 6). เกียรติอันภาคภูมิใจ. **กรุงเทพธุรกิจ**. หน้า 6.

Jewell, Mark. (2006, November 7). Silent Aircraft' Spreads its Wings. **Bangkok Post**. p. B5.

3.7 สื่ออินเทอร์เน็ต

ชื่อ/นามสกุลผู้เผยแพร่./(ปี)./ชื่อบทความ./[ประเภทสื่อที่เข้าถึง]./เข้าถึงได้จาก/://แหล่งข้อมูลหรือที่อยู่
เว็บไซต์./สืบค้น/วัน/เดือน/ปีที่สืบค้น.

Author./(Year of Publication)./Title of Article./[Online]./Available/://Name of
website./Retrieved/Date of Publication.

ตัวอย่าง

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. (2548). พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.moc.go.th/thai/dbe/ecoco/e-com> 3.htm. สืบค้น 3 กรกฎาคม 2548.

Costello, M. (2002). Sicl of Stocks? Here Are 7 Alterantives. W. [Online]. Available :
http://momey.cnn.com/2002/07/09/pf/investing/q_alternatives/index.htm.
Retrieved July 11, 2002.

3.8 การสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์./(ปี./เดือน/วันที่)./ตำแหน่ง(ถ้ามี)./สัมภาษณ์.

Name of Interview./(Date of Publication)./position./Interview.

ตัวอย่าง

เกษม จันทร์แก้ว. (2554, สิงหาคม 1). นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. สัมภาษณ์.

Waterworth, Peter. (2003, December 1). Principal lecturer, Deakin University. Interview.

การติดต่อโฆษณาและการสมัครสมาชิก

การติดต่อโฆษณา การสั่งซื้อและการสมัครเป็นสมาชิกวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา กรุณาติดต่อ
กองบรรณาธิการวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา โครงการบัณฑิตศึกษา อาคาร 28 ชั้น 1
186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000
โทรศัพท์/โทรสาร 044-710000, 094-5694453
<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs>

E-mail : graduate_journal@srru.ac.th

อัตราค่าวารสาร

กำหนดออกวารสารปีละ 3 ฉบับ จำหน่ายราคาฉบับละ 200 บาท ไม่รวมค่าส่ง

อัตราค่าสมาชิก

ปีละ 1,000 บาท

จริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน (Publication Ethics)

จริยธรรมของผู้นิพนธ์/ผู้แต่ง (Ethics of the Authors)

1. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่ง ต้องได้รับความเห็นชอบในการส่งบทความจากผู้ร่วมนิพนธ์(ถ้ามี)
2. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่งที่มีชื่อปรากฏในบทความทุกคน ต้องเป็นผู้ที่มีส่วนในการดำเนินการวิจัยจริง
3. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่งต้องรับรองว่าผลงานที่ส่งมานั้นเป็นผลงานใหม่ และไม่เคยตีพิมพ์ที่ไหนมาก่อน
4. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่งต้องรายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในการทำวิจัย โดยต้องไม่บิดเบือนข้อมูล หรือให้ข้อมูลอันเป็นเท็จ
5. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่งบทความต้องไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่น ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำซ้อนของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20%
6. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่งบทความจะต้องปรับบทความตามรูปแบบและขนาดตัวอักษรตามแบบฟอร์ม (template) ของวารสาร
7. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่งต้องอ้างอิงผลงานของผู้อื่น หากมีการนำผลงานเหล่านั้นมาใช้ในบทความของตัวเอง เช่น ภาพ ตาราง เป็นต้น
8. ผู้นิพนธ์/ผู้แต่งต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา

จริยธรรมของผู้บรรณาธิการวารสาร (Ethics of Editors)

1. บรรณาธิการต้องพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่ตนเองรับผิดชอบ
2. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เขียน และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ
3. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้ว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่
4. บรรณาธิการต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียนและผู้ประเมิน
5. บรรณาธิการต้องมีการตรวจสอบบทความในด้านการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง
6. เมื่อบรรณาธิการตรวจพบการคัดลอกผลงานของผู้อื่น จะต้องระงับการประเมินและติดต่อผู้เขียน เพื่อพิจารณาตอบรับหรือปฏิเสธการตีพิมพ์การตีพิมพ์
7. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้เขียนปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอดบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เขียน ซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

จริยธรรมของผู้ประเมิน (Ethics of Reviewers)

1. ผู้ประเมินบทความ ต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้อง ในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ
2. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความเห็นว่าตนเองมีผลประโยชน์ที่ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์ / ผู้แต่ง เช่น [กรณี รู้จักกับตัวผู้นิพนธ์ / ผู้แต่งเป็นการส่วนตัว เป็นผู้ร่วมโครงการ

ที่ปรึกษา อื่น ๆ] ผู้ประเมินต้องแจ้งต่อบรรณาธิการโดยตรงทันที เพราะอาจทำให้ขาดอิสระในการให้
ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของบทความนั้น ๆ ได้ โดยทั้งนี้ผู้ประเมินสามารถที่จะปฏิเสธการเป็นผู้
ประเมินบทความเรื่องดังกล่าว

3. ผู้ประเมินบทความ ควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญ
ของเนื้อหาในบทความที่จะมีต่อสาขานั้น ๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของ
ผลงาน
4. ผู้ประเมินบทความไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ
วิจัย
5. หากผู้ประเมินบทความทราบว่ามีส่วนใดของบทความที่มีความเหมือน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ
ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบด้วย

แบบฟอร์ม

การส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

2. วุฒิการศึกษาชั้นสูงสุด.....ตำแหน่งวิชาการ(ถ้ามี).....

3. สถานภาพผู้นิพนธ์

อาจารย์ในสถาบันการศึกษา (ชื่อสถาบัน).....

โปรแกรม/สาขาวิชา/ภาควิชา.....คณะ.....

บุคคลทั่วไป (ชื่อหน่วยงาน) .....

4. ขอส่งนิพนธ์ต้นฉบับ (Original Article) ได้แก่

บทความวิจัย เรื่อง .....

บทความวิชาการ เรื่อง.....

5. ชื่อผู้นิพนธ์ร่วม (ถ้ามี).....

6. ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ เลขที่.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์มือถือ.....โทรศัพท์/โทรสาร.....

E-mail.....

7. สิ่งที่ส่งมาด้วย

เอกสารพิมพ์ต้นฉบับทางออนไลน์ <https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs>

ชื่อแฟ้มข้อมูล.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ยังไม่เคยลงตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อนและไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น

ลงนาม.....ผู้นิพนธ์

(.....)

วันที่...../...../.....

**ใบตอบรับการเป็นสมาชิก
วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา**

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อ-นามสกุล.....

ที่อยู่ (สามารถติดต่อได้).....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

E-mail.....

มีความประสงค์จะขอรับเป็นสมาชิกวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา

- สมาชิกประเภทรายปี 1 ปี 6 ฉบับ ราคา 1,000 บาท
- จัดซื้อวารสาร เล่มละ 200 บาท ปีที่.....ฉบับที่.....จำนวน.....เล่ม
รวมเป็นเงิน.....บาท

พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้ชำระโดย

- โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ชื่อบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
เลขที่บัญชี XXX-X-XXXXX-X ประเภทบัญชี สะสมทรัพย์

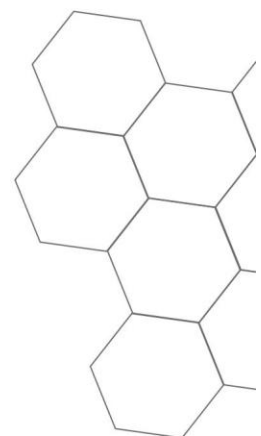
โปรดนำส่งวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา

สถานที่ติดต่อ ที่บ้าน ที่ทำงาน
เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
E-mail.....

กรุณาส่งหลักฐานการโอนเงินและใบสมัคร

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา โครงการบัณฑิตศึกษา อาคาร 28 ชั้น 1
186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000
โทรศัพท์/โทรสาร 044-710000, 094-5694453
<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs>
E-mail : graduate_journal@srru.ac.th

website <https://so13.tci-thaijo.org/index.php/ajgs>

โครงการบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

